

PECETEA A ȘASEA - NECAZUL CEL MARE

Să ne plecăm capetele pentru o clipă.

Doamne, acum când ne-am adunat din nou pentru acest serviciu divin, mă gândesc la timpurile Vechiului Testament când Israelul mergea la Silo ca să primească binecuvântările Domnului, și la faptul că noi am venit în seara aceasta aici ca să auzim Cuvântul Tău.

Din partea de Scriptură pe care am studiat-o, am văzut că Mielul este Singurul care a putut deschide Pecețile sau să le dezlege. Acum, în timp ce așteptăm deschiderea celei de-a șasea Peceți, Tată ceresc, Te rugăm să îngădui ca Mielul să o deschidă pentru noi în seara aceasta, deoarece suntem aici ca s-o înțelegem, și nimeni de pe pământ sau din cer nu a fost vrednic să facă aceasta, în afară de Miel. Astfel, fie ca Cel care singur este vrednic, să vină și să ne deschidă această Pecete, ca să putem privi dincolo de perdeaua timpului. Noi credem, Tată, că aceasta ne va ajuta și ne va da mai mult curaj în această zi plină de păcat și întuneric în care trăim. Nădejdea noastră este că vom găsi har în fața Ta, pentru că ne predăm cu Cuvântul, Ție, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Vă puteți așeza.

Bună seara, prieteni! Este un privilegiu deosebit ca în seara aceasta să fim din nou aici, în slujba Domnului. Am întârziat puțin pentru că am fost chemat de urgență la un bărbat care era pe moarte. Este cineva din biserica aceasta, iar mama lui vine tot aici. Când am aflat că este pe moarte, m-am grăbit să merg la el. L-am găsit zăcând pe pat. Este un bărbat cam de vârsta mea, dar a ajuns ca o umbră. Totuși, imediat după rugăciune, am văzut cum s-a ridicat în picioare și a început să îi dea slavă lui Dumnezeu. Dacă vrem să ne mărturisim păcatele și să facem ceea ce este corect, cerând îndurarea Domnului și chemându-L, Dumnezeu vrea și așteaptă să ne acorde aceasta.

Știu că în seara aceasta este foarte cald aici...

Astăzi a fost cea de-a șaptea zi pe care am petrecut-o izolat în camera mea, fără lumina zilei, studiind, și rugându-mă ca Dumnezeu să deschidă aceste Pечеți.

Aseară au fost foarte mulți oameni care și-au scris întrebările cu privire la Pечеți, în timp ce alții au vrut să avem și o zi în care să ne rugăm pentru bolnavi.

Eu am hotărât acest timp pentru Pечеți și vreau să rămân doar la ele, de aceea, gândiți-vă și rugați-vă cu privire la aceasta, apoi anunțați-mă. Dacă este voia Domnului, eu pot.

Următoarea mea întâlnire este la Albuquerque, New Mexico, după care trebuie să plec acasă, pentru a pregăti o altă convenție în Arizona. Rugați-vă pentru aceasta, căci și noi ne rugăm pentru voi.

Vedeți, dacă vorbim despre boală, darul vine imediat și o detectează. Doamna care stă aici, nu va mai putea sta mult dacă nu o ajută Cineva. Noi ne rugăm lui Dumnezeu, căci de aceea am venit aici, iar Duhul Sfânt cunoaște toate lucrurile.

Eu am încercat să folosesc tot timpul pentru aceste Pечеți, deoarece așa am hotărât cu toții.

Totuși, dacă este ceva... Câți bolnavi au venit aici pentru rugăciune? Aș vrea să vă văd mâinile ridicate. Oh, Doamne, peste tot! Bine, atunci câți dintre voi vă gândiți că ar fi bine ca luni seara să avem un serviciu de rugăciune pentru bolnavi? V-ar plăcea să faceți aceasta? Ați putea s-o faceți? Atunci, dacă Domnul va voi, luni seara vom avea un serviciu de rugăciune pentru bolnavi.

Sper că aceasta nu va deranja grupul cu care mă întorc la Arizona. Fratele Norman este aici? Îți încurcă programul cu ceva, frate Norman? („Nu”). Frate Fred și ceilalți, pentru voi este în ordine? („Da, este în ordine”). Vedeți? Aceasta este bine. În ordine.

Atunci, cu voia Domnului, luni seara ne rugăm pentru bolnavi. Aceasta nu va mai fi despre Pечеți. Dacă Domnul vrea să ne deschidă aceste Pечеți, apoi luni seara ne rugăm pentru bolnavi.

Oh, sunt atât de bucuros pentru că în aceste zile pot să fiu în slujba Domnului! Vă bucurați și voi pentru deschiderea Pечеților? („Amin”).

Pecetea a șasea se află în Apocalipsa 6.12-17 și este una din Pечеțile lungi, pentru că în ea se întâmplă foarte multe lucruri.

De fiecare dată, noi repetăm puțin despre seara trecută.

De asemenea, vreau să vă spun ceva. În cutia aceea, am găsit patru sau cinci lucruri foarte importante pentru mine. Mi s-a spus că... și desigur vreau să-mi cer scuze. Sunt puse benzile? Este pusă banda? Vreau să le cer scuze fraților lucrători și vouă, oamenilor de aici, pentru că seara trecută când am vorbit despre Ilie... El credea că era singurul care urma să fie în Răpire sau singurul care urma să fie salvat, și eu am spus șapte sute în loc de șapte mii. Este adevărat? („Amin”). Îmi pare rău pentru aceasta. A fost o greșală de vorbire, deoarece știu că erau șapte mii... Sunt bucuros pentru că sunteți atenți la ceea ce spun.

Eu am aici două sau trei bilețele în care mi s-a spus: „Frate Branham, cred că ai greșit. Nu trebuia să spui șapte mii în loc de șapte sute?”

Când am citit, m-am gândit: „Cu siguranță, nu am spus șapte sute.” Vedeți?...

Apoi am luat un alt bilețel și pe el scria: „Frate Branham, ai spus șapte sute.”

O altă persoană a scris: „Frate Branham, aceasta a fost o vedenie spirituală fiindcă acolo urmează să fie un model, iar tu modelezi aceasta cu șapte...?” Aceasta îi pune pe oameni în încurcătură, vedeți?

Când mi-a fost descoperită această Pecete, a trebuit să ies afară ca să iau aer, deoarece peste mine a venit o presiune atât puternică încât aproape ca mi-a luat răsuflarea. Oh, Doamne! Vedeți?

Această stare a fost provocată de faptul că sunt conștient de responsabilitatea pe care o am cu privire la ceea ce spun, deoarece voi vă bazați pe cuvintele mele, iar Dumnezeu mă va face răspunzător pentru ceea ce spun. Vedeți? Eu trebuie să fiu sigur pe tot ce spun despre aceste lucruri, deoarece trăim într-un timp grozav.

M-am gândit la serviciul de vindecare de luni seara. Te-ar deranja cu ceva, frate Neville? („Nu, în nici un fel. Voi fi acolo”). Aceasta este bine.

Scumpul frate Neville! Vă spun că ei au făcut unul, apoi cred că au pierdut modelul. El a fost un tovarăș și un prieten adevărat pentru mine.

Tabernacolul este gata, are sălile de școală duminicale și totul gata. Astfel, cei care sunteți din jurul orașului Jeffersonville și vreți să veniți la biserică, aveți un loc frumos unde să veniți și săli de școală duminicală.

Avem învățători buni, iar fratele Neville, care este un păstor adevărat, este aici pentru clasa adulților. Nu spun aceasta ca să-i ofer „un buchet de flori”, deși ar fi mai bine să îi dau acum un trandafir, decât o coroană după ce va fi plecat dintre noi. Eu îl cunosc pe fratele Neville de când eram copii și pot spune că nu s-a schimbat deloc. El este același Orman Neville din totdeauna.

Îmi amintesc că în vremea când era încă predicator metodist, nu s-a temut niciodată să mă invite la amvonul lui. Avea o adunare frumoasă la Clarksville și dacă nu mă înșel, acum este numită Harrison Avenue Methodist Church. Dacă îmi amintesc bine, acolo te-a întâlnit pe tine, soră Neville. Pe atunci erai încă metodistă.

Îmi amintesc că m-am dus în biserica mea și am spus: „Acesta este unul dintre cei mai plăcuți oameni, și știu că într-o zi am să-l botez în Numele Domnului Isus.” Așa s-a și întâmplat, și iată-l aici!

Acum el este tovarășul meu de slujbă, este chiar lângă mine. Fratele Neviile este un bărbat de onoare, un om respectabil! El a fost întotdeauna de partea mea; a fost cât a putut de aproape și m-a ajutat în toate lucrurile. Orice spun, stă drept cu mine și se ține drept înainte.

Când a venit pentru prima dată aici, n-a înțeles Mesajul, dar L-a crezut și a stat drept cu El. Aceasta este adevărata onoare! Acesta este respectul! Eu nu pot să spun suficiente cuvinte pentru el, Domnul să-l binecuvânteze. În ordine.

Acum, o mică reluare din seara trecută, despre ruperea Pечеții a cincea. Nu o vom parcurge toată, ci doar atât cât să avem o vedere de ansamblu asupra ei.

Noi am văzut că Antihristul a călărit primii trei cai, puteri, și că totul a mers în cel de al patrulea, și a călărit calul gălbui, Moartea, într-o groapă fără fund, în pierzare, de unde a venit.

Apoi am văzut că Scriptura spune: „*Când vrăjmașul vine înăuntru ca un potop, Duhul lui Dumnezeu ridică împotriva lui un stindard.*” Noi am văzut aceasta adevărat perfect în Cuvânt aseară, pentru că acolo erau patru Făpturi care au răspuns la cele patru timpuri în care a călărit acest călăreț.

Acest călăreț a călărit de fiecare dată un cal diferit: un cal alb, apoi un cal roșu, un cal negru și la urmă, un cal gălbui. Noi am aflat ce a însemnat fiecare culoare și ce a făcut acest călăreț în epocile bisericilor, totul fiind întocmai.

În felul acesta, voi ați putut vedea că Cuvântul lui Dumnezeu se îmbină perfect, ceea ce înseamnă că este corect. Vedeți? Da, eu cred că tot ce este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu este întotdeauna „Amin!”

Dacă cineva are o vedenie, poate spune: „O, știu că am primit-o de la Domnul, pentru că am simțit o mare putere!” Păi, vedenia poate părea în ordine, dar dacă este în opoziție cu Cuvântul, nu este corectă. Vedeți?

Poate printre noi sunt și frați sau surori mormoni. Nu vreau să spun ceva rău despre ei, pentru că sunt unii din cei mai amabili oameni pe care i-am întâlnit, iar profetul lor, Iosif Smith, care a fost ucis de metodiști în Illinois, a fost un bărbat sincer; dar vedeți, el a avut o vedenie care era în opoziție cu Cuvântul. Vedeți? De aceea, mormonii au fost nevoiți să scoată o Biblie mormonă.

Acesta este motivul pentru care iau numai Cuvântul. Aceasta este Ea. Vedeți?

Odată a venit un predicator dintr-o țară străină, și era însoțit de o doamnă. Au călătorit două sau trei zile ca să ajungă la adunare, iar femeia care-l însoțea fusese căsătorită de trei sau patru ori.

Bărbatul a venit la mine în holul hotelului și a dat mâna cu mine. Eu m-am ridicat, am dat mâna cu el și i-am zis:

„Când ești liber aș vrea să vorbesc cu tine în camera mea.”

„Desigur, frate Branham.”

Când am ajuns în cameră, i-am zis:

„Domnule, tu ești străin în această țară, dar femeia care te însoțește are un nume rău. Sunteți... ai venit cu ea tot drumul de la așa și așa până aici jos?”

„Da, domnule.”

„Eu nu mă îndoiesc de tine, dar nu te gândești că aceasta va afecta reputația ta ca lucrător? Nu crezi că noi ar trebui să dăm un exemplu mai bun decât acesta?”

„Oh, dar doamna aceasta este o sfântă”, a spus el.

„Eu nu mă îndoiesc de aceasta, frate, dar nu toți cei care o privesc sunt sfinți! Ei privesc la ceea ce faci tu, de aceea ar fi bine să ai grijă. Te sfătuiesc aceasta ca frate.” Apoi am continuat: Femeia aceasta a fost căsătorită de patru sau cinci ori.”

„Da, știu aceasta,” a răspuns el.

„Tu nu înveți așa ceva în biserica ta de acasă, nu-i așa, frate?”

„Nu”, a răspuns el, „dar am avut o vedenie cu privire la aceasta, frate Branham.”

„Păi, este minunat!”

„Dacă nu ai nimic împotriva, aş vrea să te corectez puțin în învățătura ta cu privire la această problemă.”

„Sigur că da, domnule”, am răspuns. „Sunt bucuros să te ascult.”

„În ordine. Aș fi bucuros să aud aceasta, domnule.”

„Păi, știi, am avut această vedenie în timp ce dormeam.”

„Da.” Am înțeles imediat că era vorba de un vis. Vedeți?

„Am văzut că soția mea trăia cu un alt bărbat, mă înșela, iar după ce a făcut aceasta a venit la mine și mi-a zis: „Oh, iartă-mă dragul meu! Iartă-mă, pentru că îmi pare rău că am făcut lucrul acesta și îți promit că de acum înainte îți voi fi credincioasă.” Desigur, pentru că o iubeam nespuse de mult, am iertat-o și i-am zis: „Este în ordine!”

Și știi ce a urmat, frate Branham? Am primit tălmăcirea acestei vedenii. Astfel, femeia din vedenie este femeia despre care vorbim noi. Desigur, ea a fost căsătorită de câteva ori, dar se poate recăsători de câte ori vrea, pentru că Domnul o iubește atât de mult încât îi îngăduie s-o facă.”

„Frate, vedenia ta este foarte frumoasă, dar este deviată mult de Cărarea bătătorită de aici. Nu vezi că este greșită? Tu nu ar trebui să faci aceasta!” Vedeți?

Adevărul este că un text din Biblie aduce lumină asupra celuilalt, ele completându-se unul pe celălalt. Unde se oprește unul, merge mai departe celălalt, toate împreună formând întregul tablou care este într-o armonie perfectă.

Ca și cum ar trebui să rezolvi o problemă de cuvinte încrucișate și trebuie să găsești cuvântul potrivit. Nu există nici un alt cuvânt care să se potrivească acolo, iar când îl găsești, obții tabloul complet.

Există numai Unul care poate face aceasta, Mielul, de aceea noi ne uităm numai la El. Deci primele patru Peceți ni l-au descoperit pe călărețul care a călărit cei patru cai. Noi l-am urmărit și am văzut tot ce a făcut în Epocile Bisericii; am văzut că de fiecare dată a călărit un cal de o anumită culoare și a făcut anumite lucruri.

Când a mers afară pe un anumit animal și a făcut un anumit lucru, a fost trimis cineva care trebuia să i se împotrivescă. Astfel, în prima epocă a fost trimis un Leu. Desigur, acesta a fost Cuvântul, Hristos. Următorul a fost vițelul, care a venit în timpul epocii întunecoase, când biserica s-a organizat și a acceptat dogme în locul Cuvântului.

Rețineți că toată lucrarea se bazează pe două puteri: Hristos și Antihristul.

Și astăzi este la fel. Astfel, nu există creștini de jumătate, după cum nu există niciun om beat-treaz, sau o pasăre albă-neagră, nu, nu, sau păcătoși-sfinți. O, nu! Tu ești ori sfânt, ori păcătos. Înțelegeți? Nu există cale de mijloc, ci ori ești născut din nou, ori nu ești născut din nou; ori ești umplut cu Duhul Sfânt, ori nu ești umplut cu Duhul Sfânt. Nu contează câte senzații ai avut, dacă nu ești umplut cu Duhul Sfânt, nu ești umplut cu El. Înțelegeți? Dacă ai fost umplut cu El, viața ta o arată, merge drept sus la El. Înțelegeți? Nimeni nu trebuie să-i spună cuiva ceva despre aceasta. Ei o văd, pentru că Duhul Sfânt este o Pecete.

Așadar, noi am văzut cum au apărut acele animale și cum au călărit de fiecare dată. Satan a venit și a unit puterea politică cu cea religioasă, dar Dumnezeu a trimis Puterea Sa ca s-o combată. Noi am privit în epocile Bisericii și am văzut că a fost întocmai așa.

A urmat o altă epocă a Bisericii, iar vrăjmașul l-a trimis pe Antihrist sub numele religiei, sub Numele lui Hristos, sub numele Bisericii. Da, domnilor. Lucrarea lui s-a ascuns sub numele Bisericii spunând: „Aceasta este biserica adevărată.” Vedeți? Nu Rusia este antihristul! Nu, antihristul nu este Rusia.

Antihristul este atât de aproape de creștinismul adevărat, încât Biblia spune că va înșela tot ce nu este ales mai dinainte. Acesta este adevărul. Biblia spune că în zilele din urmă, vor fi înșelați toți în afară de cei aleși. „Cei aleși”. Luați cuvântul acesta și vedeți ce înseamnă. El spune: „Cei aleși, cei hotărâți mai dinainte.” Vedeți? „El îi va înșela pe toți aceia al căror nume nu a fost scris în Cartea Vieții Mielului de la întemeierea lumii.”

Când a fost junghiat Mielul, numele lor au fost puse în Carte. În seara aceasta, El este în slavă, în Locul Sfânt, ca Mijlocitor, mijlocind pentru sufletele ale căror nume sunt în Cartea aceea. Nimeni nu cunoaște acele nume, afară de El. El este Cel care are Cartea în mână și știe când vine și ultimul ales, iar atunci zilele mijlocirii Lui sunt terminate. Atunci, El vine înainte să-Și pretindă proprietatea – pe aceia pentru care a mijlocit. Acum El face lucrarea de Răscumpărător înrudit; și vine înainte să-i primească pe ai Săi. Oh, Doamne!

Aceasta ar trebui să-l facă pe fiecare creștin să se cerceteze, să își ridice mâinile spre Dumnezeu și să spună: „O, O, Doamne, curăță-mă! Privește în viața mea și ajută-mă să văd unde este partea mea rea, apoi dă-mi putere să scap cât se poate de repede de ea, pentru că *„dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va întâmpla cu păcătosul și cu cel rău?”* Acesta este timpul de verificare.

Acesta este timpul de judecată de cercetare. Corect. Noi vom lua aceasta cu privire la Trâmbițe sau la urgii, oricând rânduiește Domnul, și vom afla despre judecata de cercetare, chiar înainte ca nenorocirile să meargă înainte. Noi vedem că aceasta este adevărat. Și cei trei Îngeri care au lovit pământul, strigând: „Vai! Vai! Vai de locuitorii pământului!” Noi trăim într-un timp groaznic...

Vedeți, lucrurile în care ne adâncim, pe care le studiem chiar acum, se întâmplă după ce Biserica este deja dusă, în timpul Necazului celui mare. Eu cred că ar trebui să fie clar pentru fiecare credincios că această Biserică nu trece prin perioada Necazului. Voi nu puteți pune Biserica nicăieri în Necaz. Puneți biserica acolo, dar nu Mireasa! Vedeți, Mireasa s-a dus înainte.

De ce? Pentru că nu are niciun păcat, niciun lucru împotriva Ei. Ea a fost învelită în harul lui Dumnezeu, iar înălțitorul a curățat-o de orice păcat; l-a dus atât de departe încât nu a mai rămas nici măcar amintirea păcatului. Nu a mai rămas decât desăvârșirea; desăvârșire în prezența lui Dumnezeu. Oh, aceasta ar trebui să aducă Mireasa pe genunchi ca să strige spre Dumnezeu!

Îmi vine în minte o mică povestire. Sper că nu iau prea mult timp pentru introducere. Vorbesc în felul acesta pentru că sunt în așteptarea Duhului, ca El să îmi dea semnalul de începere.

Acesta este un lucru sfânt. Vedeți? Cine cunoaște aceste lucruri? Numai Dumnezeu. Ele au fost ascunse în Biblie, pentru că era hotărât să fie descoperite numai în această zi.

Acesta este adevărul. Vedeți? Până acum au fost numai presupuneri, dar acum trebuie să primim Adevărul, Adevărul dovedit. Înțelegeți? Observați.

În vest trăia o tânără care s-a îndrăgostit de un... Un bărbat s-a îndrăgostit de ea. Tânărul era comerciant, cumpăra vite și a venit acolo pentru Compania Armour. Era originar din Chicago, fiind chiar fiul șefului. Într-o zi, el a pregătit o petrecere în stil western, așa că fetele s-au gătit ca să fie cât mai frumoase. Fiecare era sigură că frumusețea ei îl va cuceri pe acest tânăr, pentru că era fiul patronului. Toate s-au îmbrăcat în portul tradițional din vest.

Fratele Maguire a fost arestat pentru că a fost găsit pe stradă fără costumul de

cow-boy în timpul unei asemenea serbări. El a fost judecat într-un tribunal ad-hoc, și a fost obligat să plătească o amendă și să își cumpere costum western. Am putut să îi văd și eu cum umblau pe stradă în acele costume și cu arme cam așa de lungi, atârând pe ei. Ei încearcă să trăiască în trecut, în zilele de mult trecute. Vedeti?

Și voi, în Kentucky încercați să trăiți în zile de mult trecute, înapoi în Renfro Valley și altele. Vă place să mergeți înapoi în zilele vechi, pentru că există ceva ce cauzează aceasta.

Vedeti, ei fac aceasta firește, dar când trebuie să mergeți înapoi la Evanghelia originală, la vremurile biblice, voi nu vreți să faceți aceasta, ci vreți ceva modern.

Ce îl determină pe om să facă răul? Ce îl face pe un bărbat să bea, sau pe o femeie să facă ceva rău? Aceasta se datorează faptului că ei însetează după ceva. Și ce fac atunci? Încearcă să își potolească setea aceea sfântă cu lucrurile lumii, deși acea potolire ar trebui să fie Dumnezeu. El v-a creat cu această sete în inima voastră; Dumnezeu a pus această sete sfântă în voi, ca să vă împingă spre El. Vedeti? Atunci cum îndrăznește cineva să-și potolească singur această sete sfântă? Nu aveți dreptul s-o faceți! Cu toate acestea, vă duceți în lume și încercați s-o potoliți cu lucrurile din ea. Dar nu veți reuși pentru că există Unul singur care o poate face, iar acela este Dumnezeu. El v-a făcut așa.

Aceste fete s-au făcut frumoase pentru că voiau să fie alese de acest tânăr, și fiecare era convinsă că ea va fi aleasa.

La ferma aceea locuia și o verișoară orfană. Ea lucra toată ziua și pentru celelalte fete, deoarece ele trebuiau să aibă unghiile aranjate, și din cauza aceasta nu puteau să spele vasele sau să facă alte lucruri. Astfel, ea făcea tot lucrul greu.

Când a sosit tânărul, ele l-au primit conform obiceiului din Vest, în timp ce băieții

trăgeau cu pistoalele. În seara următoare sosirii lui, a fost un mare bal cu dans de modă veche, la care au participat toți fermierii din împrejurimi. Această sărbătoare a ținut două sau trei zile.

Într-o seară, băiatul a ieșit afară să se odihnească puțin după dans, și s-a îndepărtat de aceste fete. Din întâmplare, a privit în jos, spre țărc. Chiar atunci a trecut pe acolo o fată îmbrăcată sărăcăcios, care ducea un lighean plin cu apă, căci tocmai spălase vasele. Privind-o, tânărul și-a zis: „Oare de unde vine, căci n-am mai văzut-o până acum?” Astfel, a pornit pe urmele ei, pe drumul care ducea spre clădirea unde era dormitorul muncitorilor, a trecut prin spatele gardului și a întâlnit-o.

Ea era desculță, iar când l-a văzut, s-a oprit și și-a plecat capul. Fata știa cine era el și era foarte sfioasă în prezența lui. Ea cunoștea această persoană mare. În plus, ea era doar o verișoară a celorlalte fete, al căror tată era șef la Compania Armour. Fata continua să privească în jos, căci îi era rușine că o vede desculță.

„Cum te cheamă?”, a întrebat-o el, iar după ce ea i-a spus cum o cheamă, a continuat: „De ce nu ești și tu acolo afară unde sunt celelalte fete?” Când a auzit ce o întreabă, ea a încercat să se scuze.

În seara următoare, el a căutat-o din nou. În timp ce ceilalți se distrau, el stătea lângă gardul țarcului așteptând ca ea să vină din nou să arunce apa în care spălase vasele. Când a apărut în sfârșit, el a întrebat-o: „Știi care este adevăratul motiv pentru care mă aflu aici?”

„Nu, domnule”, a răspuns ea, „nu știu.”

„Am venit pentru că vreau să îmi aleg o soție și pot să-ți spun că am găsit în tine caracterul pe care îl doresc și pe care nu îl are nici una din celelalte fete. Eu mă gândesc la Biserică. Apoi a zis: „Vrei să fii soția mea?”

„Eu?” a răspuns ea. „Eu nici nu mă pot gândi la așa ceva! Eu...”

Vedeți? El era fiul patronului și posedea o mulțime de companii și de ferme prin toată țara, în timp ce ea nu avea nimic.

„Da. În Chicago nu am putut să găesc nici o fată care să-mi placă. Îmi doresc o soție adevărată, o tânără cu caracter nobil, și în tine am găsit tot ce caut. Vrei să fii soția mea?”

Fata era foarte surprinsă de ceea ce auzea, așa că a spus din nou: „Bine, dar eu...”, dar în cele din urmă a spus: „Da.”

„Atunci”, a spus el, „pregătește-te, pentru că de azi într-un an mă voi întoarce și te voi lua departe de aici. Când vei merge cu mine, nu va mai trebui să muncești în felul acesta, pentru că voi merge la Chicago și îți voi zidi o casă cum nu ai văzut niciodată.”

„Eu nu am avut niciodată o casă”, a zis ea sfioasă, „pentru că sunt orfană.”

„Îți voi construi o casă adevărată, apoi voi veni după tine.”

El a ținut legătura cu ea în timpul anului, iar ea a luat aminte la tot ce i-a spus el și a muncit tot anul din greu ca să poată economisi bani să-și cumpere haina de nuntă. Un tip desăvârșit al Bisericii! Vedeți? Vedeți? Ea și-a pregătit haina.

Când ea și-a expus această haină de nuntă, verișoarele ei au zis: „Oh, sărmană copilă prostituată, crezi că un asemenea bărbat va privi spre tine?”

„Dar el mi-a făgăduit aceasta, iar eu am încredere în cuvântul lui”, a răspuns ea.

„O, el a vrut să glumească cu tine, căci dacă ar fi vrut să ia pe cineva, ar fi ales-o pe una dintre noi.”

„El mi-a făgăduit, așa că îl aștept”, a răspuns ea. La fel fac eu. Amin.

Timpul a trecut și a sosit ziua hotărâtă. El trebuia să sosească la o anumită oră, așa că tânăra s-a îmbrăcat cu rochia ei deși, de când plecase nu mai auzise nimic de el. Totuși era sigură că va veni după ea, așa că s-a îmbrăcat în hainele de nuntă, a pregătit lucrurile.

Atunci ele au râs cu adevărat de ea. Niciuna dintre fete nu a auzit nimic despre aceasta, acest lucru era total tainic pentru ele. Acesta este de asemenea. Sigur acesta este tainic.

Dar tânăra stătea în fața tuturor pe baza cuvântului spus de el, că va veni înapoi după ea.

Ele continuau să râdă de ea, după care și-au dat mâinile și au început să joace în jurul ei, zicând: „Ah! Ah! Sărmana micuță copilă prostuță!”

Ea stătea liniștită, fără să îi pese de batjocura lor. Stătea în mijlocul lor îmbrăcată cu haina ei de nuntă, iar în mână ținea florile. Știți voi: „Mireasa Lui s-a pregătit.” Vedeți? Ea a continuat să-și țină florile, așteptând.

„O,” ziceau ele, „ți-am spus că este greșit! Vezi că nu vine să te ia?” Dar fata a răspuns: „Mai am încă cinci minute și El va fi aici.” Oh, ele au râs!

Și iată că în clipa când vechiul ceasornic a bătut ora cinci, în depărtare s-a auzit un ropot de cai, iar în zare se vedeau nori de praf. Curând vechea șaretă s-a oprit.

Ea a sărit dintre ele și a ieșit să-l întâmpine. Tânărul a coborât din trăsură, iar ea a căzut în brațele lui. „Iubito, acum totul a trecut!” Ea și-a lăsat micuțele denotațiuni verișoare bătrâne s-o privească uluite și a plecat cu mirele ei la Chicago, la casa ei.

Eu cunosc o făgăduință mai măreață decât aceasta. *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc și vin înapoi să vă iau cu Mine.”* Ei pot să tot spună că suntem nebuni, fraților, căci acum, când Pecețile se rup sub acest lucru supranatural, aproape că aud bătăile ceasului, până dincolo în veșnicie. Aproape că Îl văd pe Îngerul acela stând acolo și spunând la încheierea Mesajului îngerului al șaptelea: *„Nu va mai fi timp!”* Într-una din aceste zile, micuța Mireasă loială va zbura departe în brațele lui Isus, va fi luată în Casa Tatălui. Să ne gândim la aceste lucruri în timp ce mergem mai departe.

Observați cum vin înăuntru slujba leului, Cuvântul; vițelul, munca și sacrificiul; iscusința, reformatorilor și epoca vulturului, ca să descopere aceste lucruri, să le ridice și să le aducă în față.

În serviciul divin de aseară a fost deschisă marea taină a Peceții a cincea, care era total contrară gândirii mele de până acum. Presupunând că este corect, am crezut că sufletele de sub altar sunt martirii bisericii primare, dar aseară, când Domnul a rupt această Pecete pentru noi, am văzut că este absolut imposibil să fie cum am crezut eu. Aceste suflete nu sunt martirii bisericii primare, pentru că ei erau deja duși în slavă, pe partea cealaltă. Sufletele de sub altar sunt iudeii care vor veni sus în decursul timpului...

Din grupul lor fac parte și cei o sută patruzeci și patru de mii, despre care vom vorbi în seara aceasta și mâine, și care sunt chemați între Pecetea a șasea și a șaptea.

Noi am văzut că ei sunt martirii care au fost omorâți, dar nu aveau încă haine albe deși numele lor era scris în Cartea Vieții Mielului. Lor li s-au dat haine albe și li s-a spus să mai aștepte. Noi știm că a fost un grup de evrei uciși înainte de perioada necazului celui mare, în timpul celui de-al doilea război mondial. Atunci, evreii au fost urâți de toți oamenii, iar Eichman a ucis câteva milioane în lagărele din Germania și Polonia. Desigur, voi ați auzit procesul. Atunci au fost omorâți milioane de oameni nevinovați, singura lor vină fiind că erau iudei.

Biblia spune că ei au fost omorâți din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei pe care au ținut-o, și nu din pricina mărturisirii lui Isus Hristos. Tot Biblia ne spune că Mireasa are Cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos. Dar evreii nu au avut mărturia lui Isus Hristos.

Biblia mai spune că *„tot Israelul, cei hotărâți mai dinainte, va fi mântuit.”* Noi știm aceasta din Romani 11. Noi știm aceasta și acolo am văzut sufletele acelea.

Acum fiți atenți! De ce nu a putut fi acest lucru înainte? Pentru că nu s-a întâmplat înainte. Acum o puteți vedea. Marele Duh Sfânt a văzut aceste lucruri venind în jos de-a lungul epocilor și timpurilor, iar acum a venit și ni le-a descoperit. Voi vedeți și știți că acesta este Adevărul.

Așadar, aceste suflete sunt martirii de dinaintea perioadei necazului, cei uciși de Eichman. Ei îi simbolizează numai pe cei o sută patruzeci și patru de mii de martiri care apar între Pecetea a șasea și a șaptea. Vedeți?

Pecetea a șaptea conține un singur lucru: *„În cer s-a făcut o tăcere de o jumătate de ceas.”* Numai Dumnezeu poate descoperi aceasta, pentru că nu există nici măcar un simbol cu privire la ea. Aceasta este mâine seară. Rugați-vă pentru mine.

Fiți atenți în timp ce mergem în Pecetea a șasea. Fie ca Tatăl ceresc să ne ajute în timp ce ne apropiem de această a șasea Pecete.

Așadar Apocalipsa 6.12:

„Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele și stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom, când este scuturat de un vânt puternic.

Cerul s-a strâns ca o carte de piele, pe care o faci sul. Și toți munții și ostroavele s-au mutat din locurile lor. Împărații pământului, domnitorii, căpitaniii oștirilor, s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților.”

Fiți atenți. Uitați-vă la acești oameni puternici. Ce au făcut ei? „Au primit vinul mâniei lui Dumnezeu pentru curvia lor cu curva.” Este exact grupul care a băut din vinul curviei ei. Vedeți?

Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului.”

Căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?”

Vedeți, aici nu mai sunt nici animalele călărețului și nici Făpturile care i s-au împotrivit. Aici vedem martirii de sub altar. Aceștia sunt iudeii adevărați care au murit în credința lor, deoarece nu puteau fi creștini.

Amintiți-vă că Dumnezeu i-a orbit, și vor rămâne orbi până când este luată din cale Biserica dintre neamuri, pentru că Dumnezeu nu lucrează în același timp și cu evreii și cu neamurile. Dacă ar face aceasta ar fi în contradicție cu Cuvântul Lui.

Rețineți că întotdeauna El lucrează cu Israel ca națiune, pe când între neamuri

lucrează în mod individual: cu oameni luați dintre popoare. Astfel, Mireasa dintre neamuri este formată din oameni care aparțin tuturor popoarelor, și din când în când este câte un iudeu care vine în Ea. Vedeți? Buchetul Mireasă este format din oameni care vin din toate popoarele lumii: arabi, irlandezi, indieni și alții. Vedeți?

Dar când vine să lucreze cu Israel, în ultima parte a celei de-a șaptezecă saptămână, se ocupă de ei ca națiune. Atunci timpul neamurilor este încheiat. Se apropie ceasul, și poate fi chiar în seara aceasta, când Dumnezeu va trece cu totul de la neamuri. El a spus: „Ei vor călca zidurile Ierusalimului până când vremurile Neamurilor sunt încheiate.” Da, domnule!

Atunci „*cel ce este întinat să rămână întinat, iar cel sfânt să se sfințească și mai mult.*” Vedeți?

Atunci nu mai este Sânge pe altar; Jertfa a fost luată și acolo nu mai este decât fum, tunete și judecată.

Aceasta este exact ceea ce este turnat aici în seara aceasta.

Vedeți, Mielul a părăsit deja... Lucrarea de mijlocire. Da, lucrarea de mijlocire de pe Tron s-a încheiat. Răscumpărătorul înrudit, Mielul însângerat care a fost junghiat, a venit înainte și a luat Cartea din mâna Celui ce stătea pe tron. De aceea se termină timpul! Acum El vine să pretindă ce a răscumpărat. Amin! Aceasta mă tulbură.

Noi vedem că Ioan a spus: „*Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ.*” Întreaga natura a fost zguduită. Vedeți?

Dumnezeu a făcut lucruri mărețe, ca vindecarea bolnavilor și a deschis ochii orbilor, dar aici vedem că toată natura intră în învălmășeală. Da, toată natura.

Priviți ce a avut loc: „*un cutremur de pământ, soarele s-a întunecat, luna a refuzat să-și mai dea lumina și stelele au căzut pe pământ.*” Toate acestea s-au întâmplat chiar în timpul deschiderii Peceteii a șasea. Aceasta se întâmplă imediat după anunțarea acestor martiri. Timpul martirilor a trecut.

Acum noi suntem aproape în ceasul acela. Toate aceste lucruri se pot întâmpla în orice clipă, deoarece Biserica este aproape gata să-și ia zborul. Dar nu uitați! Când se întâmplă aceste lucruri, Mireasa nu va fi aici. Ea este plecată deoarece nu trebuie să treacă prin aceasta. Acesta este un timp de necaz, de curățire a bisericii, nu pentru Mireasă. El își ia iubita afară din drum. Da, domnule! El a răscumpărat-o deja. Vedeți, aceasta este alegerea Lui, este exact ca atunci când își alege un bărbat mireasa.

Acum, cutremurul... Vreau să comparăm împreună Scripturile. Aveți hârtie și creion? Aș vrea să citiți împreună cu mine.

Să comparăm Scripturile cu privire la acest mare eveniment, ca să vedem marele secret sau taină de sub Pecetea a Șasea din Cartea Răscumpărării. Rețineți că acestea sunt taine ascunse. Cele șase Pecetei sunt o Carte măreață, șase suluri rulate împreună, care deapănă întreaga Carte a Răscumpărării. În Ea scrie cum a fost răscumpărat întregul pământ.

Ioan a plâns cu amar deoarece dacă nu s-ar fi găsit nimeni să ia Cartea, toată creațiunea ar fi fost pierdută! Ea ar fi trecut pur și simplu înapoi în atomi, molecule, lumină cosmică și așa mai departe, devenind inexistentă - nu ar mai fi existat nici pământ, nici oameni, nimic - și aceasta pentru că Adam a pierdut drepturile din Carte. El le-a pierdut atunci când a ascultat de nevasta lui, care a ascultat raționamentele Satanei, în loc să ia Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți? Cartea a fost pierdută dar nu a putut să cadă în mâinile murdare ale Satanei, care a abătut-o pe Eva de la cale, ci a mers înapoi, la Proprietarul ei original, la Cel care a făcut-o. A mers înapoi, la Proprietarul ei original, iar Acesta este Dumnezeu, Creatorul, și El o ține.

Prețul pentru ea este răscumpărarea. Nimeni nu putea să intre ca Salvator pentru că Legea Lui cerea un Răscumpărător înrudit și nu s-a găsit niciunul pentru că fiecare om se naște prin sex, prin dorința sexuală. Fiecare se naște în păcatul original, în păcatul săvârșit de Satan și Eva. Niciun papă, predicator sau doctor în teologie, nu au putut face răscumpărarea. Nu a putut s-o facă nici chiar un Înger pentru că se cerea un Răscumpărător înrudit, un om.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu Însuși a intrat într-o relație de rudenie cu noi, prin faptul că a venit El

Însuși într-un trup omenesc, prin nașterea din fecioară, și Și-a vărsat Sângele pentru noi. Nu era sângele unui iudeu, nici al cuiva dintre neamuri, ci era Sângele lui Dumnezeu. Vedeți? Biblia spune că suntem salvați prin Sângele lui Dumnezeu.

Noi știm că un copil primește sângele tatălui pentru că partea bărbătească dă sămânța. Aceasta se poate vedea foarte clar la găină, care poate face o mulțime de ouă, dar dacă acele ouă nu au fost însămânțate de cocoș nu va ieși niciodată un pui din ele. El nu este fertil. Femeia este numai incubatorul care poartă oul, dar germenul de viață vine de la bărbat.

În acest caz, Bărbatul a fost Dumnezeu Însuși. Acesta este motivul pentru care eu spun adesea: „A urca înseamnă a coborî mai întâi, iar a fi mare înseamnă să fii mai întâi mic.” Dumnezeu este atât de mare încât a devenit, S-a format chiar pe Sine într-un lucru așa mic, într-un germen mic în pântecul unei fecioare. Acolo, El a creat Sângele și celulele; a fost născut și a crescut neamestecat, neavând nici o legătură cu dorința sexuală sau cu nașterea prin sex.

Apoi, El a dat acel Sânge pentru că devenise Răscumpărătorul nostru Înrudit. Da, El era Răscumpărătorul Înrudit, și Și-a vărsat Sângele de bună voie. Nu era obligat s-o facă, dar a făcut-o pentru răscumpărarea noastră.

Apoi S-a dus pe altarul lui Dumnezeu și așteaptă acolo în timp Dumnezeu ține Cartea Răscumpărării în mâinile Sale. Mielul însângerat stă pe altarul de jertfă și mijlocește pentru noi.

Atunci cum îndrăznesc unii să spună că Maria, Iosif sau un alt muritor, pot fi mijlocitori? Nu există mijlocitor sau mijlocire fără Sânge! Da, domnule. Biblia spune că *„există un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, iar Acesta este Hristos Isus.”* El stă acolo până când este răscumpărat și ultimul suflet; atunci vine înaintea și pretinde ceea ce a răscumpărat. Oh, ce Tată măreț este El!

Gândiți-vă că întotdeauna am învățat: *„Orice Cuvânt să fie bazat pe mărturia a doi sau trei martori.”* (2 Corinteni 13.1). Voi nu puteți lua un verset de undeva, din Scriptură, și să dovediți ceva, dacă nu există ceva care merge cu acesta.

Vedeți? Eu pot lua din Scriptură versetul care spune: *„Iuda s-a dus și s-a spânzurat”*, iar după aceea să deschid în locul unde scrie: *Du-te și fă la fel!*” Cred că puteți vedea cu toții că aceste două versete nu se potrivesc.

Când Duhul mi-a rupt Pecetea a șasea și am văzut ce era, m-am gândit că poate în seara aceasta ar fi bine să învăț clasa puțin diferit pentru că este prea obositor pentru ei să mă asculte tot timpul.

Acum observați. Acest mare eveniment a fost pecetluit sub taina Cărții Răscumpărării, iar noi am văzut că Mielul o are în mână și urmează să o deschidă.

Să privim acum capitolul 24 din Matei, unde ne vorbește Mielul Însuși. Eu cred că oricine știe că Hristos este Autorul Întregii Cărți și că în Ea sunt Cuvintele Lui sau predica Lui către oameni, către iudei.

Ca să putem compara mai bine textele ar fi bine să țineți Bibliile deschise la Matei

24 și Apocalipsa 6.

Într-un loc, Mielul vorbește în mod simbolic, apoi urmează împlinirea lui. Aceasta este o legitimare desăvârșită.

Noi știm că acest text este folosit de învățătorii Bibliei când vorbesc despre perioada Necazului. Aceasta iese din Matei capitolul 24. Pecetea a șasea se referă la perioada judecății, este Pecetea judecății. Acesta este adevărul.

Până acum am văzut drumul antihristului, am văzut plecarea Bisericii, acum Aceasta este terminată, se duce sus. Apoi am văzut martirii iudei de sub altar, pentru ca în Pecetea a șasea să vedem dezlănțuirea judecății peste oameni care sunt...

Din această judecată de Necaz vor veni înaintea cei o sută patruzeci și patru de mii de iudei răscumpărați. Eu vă voi dovedi că ei sunt evrei și nu neamuri. Ei nu au nimic a face cu Mireasa pentru că noi vedem că Mireasa este deja dusă. Voi nu puteți așeza acest lucru în altă parte: nu se întoarce din nou până la capitolul 19 din Cartea Apocalipsei.

Deci, Pecetea a Șasea este Pecetea de judecată a Cuvântului.

Să citim acum din Matei 24.1-3:

„La ieșirea din Templu, pe când mergea Isus, s-au apropiat ucenicii Lui de El ca să-l arate clădirile Templului.

Dar Isus le-a zis: „Vedeți voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun, că nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.” Acum versetul 3:

„El a șezut pe Muntele Măslinilor și ucenicii Lui au venit la El, la o parte, și I-au zis: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului lumii?”

Să ne oprim puțin aici. Această întâmplare, despre care am citit în primele două versete, s-a petrecut marți după-amiază, în data de 04 aprilie, anul 30 d.Hr., iar ceea ce am citit în versetul 3 s-a întâmplat în seara aceleiași zile. Vedeți?

Când a venit la Templu, ei L-au întrebat: „Ce părere ai despre Templul acesta? Nu este el măreț?” Dar ce le-a răspuns El? „...nu va rămâne piatră pe piatră.”

Apoi S-a dus pe munte, S-a așezat jos, iar ei au început să-I pună întrebări pentru că doreau să cunoască unele lucruri.

Acum observați cele trei întrebări pe care le-au pus ucenicii:

1. Când nu va mai rămâne piatră pe piatră din Templu?
2. Care va fi semnul venirii Tale?
3. Dar al sfârșitului lumii? Vedeți? Acolo sunt trei întrebări.

Oamenii fac o mare greșală cu privire la aceste trei întrebări, aducând aceste lucruri în aceeași perioadă de timp și nu văd că de fapt Isus răspunde la trei întrebări diferite. Este minunat!

Priviți cât de frumos este versetul 3, ultima frază din versetul 3. „Și care va fi...” Mai întâi, ei L-au chemat în particular, la Muntele Măslinilor. Prima întrebare:

„Spune-ne, când vor fi aceste lucruri?” „Care va fi semnul venirii Tale?”, este întrebarea a doua. „Și al sfârșitului lumii?”, întrebarea numărul trei. Vedeți? Sunt puse trei întrebări diferite. Acum vreau să deschideți cu mine dincolo și să priviți ce le spune Isus despre aceste lucruri.

Oh, este atât de frumos! Ce cuvânt am folosit aseară? (Adunarea răspunde: „Bucuria descoperirii”). Bucuria descoperirii! Observați.

Să comparăm acum prima Pecete cu prima întrebare ca să vedem dacă merg sau nu mână în mână. Noi am făcut acest lucru și cu epocile bisericii și am văzut că ele corespundeau perfect. Acolo este Pecetea deschisă perfect atunci.

Să citim acum Pecetea întâi. Apocalipsa 6.1-2:

„Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceti, m-am uitat și am auzit pe una din cele patru făpturi vii, zicând cu glas ca de tunet: „Vino și vezi!”

M-am uitat și iată că s-a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc, i s-a dat o cunună și a pornit biruitor și ca să biruiască.”

Cine am aflat că era insul acesta? („Antihristul”). Antihristul. Să citim acum Matei 24.4-5:

„Isus le-a răspuns: „Băgați de seamă să nu vă înșele nimeni.

Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: „Eu sunt Hristosul!” și vor înșela pe mulți.”

Îl vedeți? Este Antihristul. Acesta este secretul Peceteii. Vedeți? Vedeți? Isus a vorbit despre el în Matei, iar Pecetea întâi a descoperit-o clar. Pecetea a doua o găsim în Matei 24.6 și Apocalipsa 6.3-4:

„Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă înspăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul nu va fi atunci.”

În ordine. Să luăm Pecetea a doua, Apocalipsa 6.3-4:

„Când a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie zicând: „Vino și vezi!”

Și s-a arătat un alt cal, un cal roșu. Cel ce sta pe el, a primit putere să ia pacea de pe pământ, pentru ca oamenii să se junghie unii pe alții, și i s-a dat o sabie mare.”

Vedeți? Este o concordanță desăvârșită. Oh, mie îmi place să fac Scriptura să răspundă Ea Însăși. Vouă nu? („Amin”). Duhul Sfânt care a scris-o, este în stare să o și descopere.

Să privim acum Pecetea a treia. Aceasta este foamete. Matei 24.7-8: *„Un neam se va scula împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății, și pe alocurea vor fi cutremure de pământ, foamete și ciume.*

Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.”

Acum deschidem Pecetea a treia. Să privim pentru aceasta la Apocalipsa 6.5-6:

„Când a rupt Mielul pecetea a treia, am auzit pe a treia făptură vie zicând: „Vino și

vezi!”

M-am uitat și iată că s-a arătat un cal negru. Cel ce sta pe el, avea în mână o cumpănă. Și în mijlocul celor patru făpturi vii, s-a auzit un glas care zicea: „O măsură de grâu pentru un dinar, trei măsuri de orz pentru un dinar, dar să nu vatămi untdelemnul și vinul.”

Foamete. Vedeți, exact aceeași Pecete, același lucru L-a spus Isus! În ordine.

Acum să vedem Pecetea a patra: epidemii și moarte.

Matei 24.7-8: „Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății, și pe alocurea vor fi cutremure de pământ, foamete și epidemii.

Doar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.”

Acum vine călărețul de pe calul gălbui: Moartea.

Apocalipsa 6.7-8: „Când a rupt Mielul pecetea a patra, am auzit glasul făpturii a patra zicând: „Vino și vezi!”

M-am uitat și iată că s-a arătat un cal gălbui. Cel ce sta pe el, se numea Moartea și împreună cu el venea după el, iadul. Li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele câmpului.”
Vedeți, acela este Moarte.

Acum Pecetea a cincea:

Matei 24.9-13: „Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.

Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, se vor urî unii pe alții.

Se vor scula mulți proroci mincinoși și vor înșela pe mulți.

Și din pricina înmulțirii fărădelegilor, dragostea celor mai mulți se va răci.

Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.”

Acum suntem la Pecetea a cincea. Apocalipsa 6.9-11:

„Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut sub altar, sufletele celor ce fuseseră junghiați din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturisirii pe care o ținuseră.

Fiecare din ei a primit o haină albă și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei.”

Voi vedeți că sub Pecetea a cincea este vorba despre martiraj, iar în Matei 24.6-13 ni se spune despre același lucru: „Vă vor da la moarte”, și așa mai departe. Vedeți este deschisă aceeași Pecete.

Să citim cea de-a șasea Pecete. Ascultați ce spune Domnul Isus în Matei 24.29-30: „Îndată după acele zile de necaz, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei și stelele vor cădea din cer și puterile cerului vor fi clătinate.

Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă mare.”

Să citim acum Apocalipsa 6.12-17:

„Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ.

Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele și stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom, când este scuturat de un vânt puternic.

Cerul s-a strâns ca o carte de piele, pe care o faci sul.

Și toți munții și toate ostroavele s-au mutat din locurile lor. Împărații pământului, domnitorii, căpitaniii oștirilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi, s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților.

Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?”

Este perfect. Dacă mergem înapoi la ce a spus Isus în Matei 24.29, citim: „După...” În acest caz Eichman și așa mai departe. „Imediat după necazul din zilele acelea, soarele va fi întunecat,... luna nu-și va da lumina ei,... stelele vor cădea din cer,... puterile... cerului vor fi zguduite.” Acum priviți. „Atunci va apărea în cer semnul Fiului omului: și atunci, toate semințiile pământului se vor jeli, și ei vor vedea pe Fiul omului venind în norii cerului cu mare putere și slavă. Și... a trimis înainte pe îngerii lui, și așa mai departe, cu... sunetul unei trâmbițe, și... îi va strânge laolaltă... din cele patru vânturi...”

Dacă comparăm ceea ce a spus Isus în Matei 24 cu ceea ce este scris în Apocalipsa 6, despre Pecetea a șasea, vedem că totul este perfect. În ambele locuri este vorba despre perioada Necazului. (Fratele Branham bate de trei ori în amvon).

Prima dată ucenicii L-au întrebat: „Când se vor întâmpla aceste lucruri? Când va fi dărâmat Templul?”, iar El le-a răspuns. El le-a răspuns și la întrebarea referitoare la timpul când se va ridica anticristul, la epoca martirilor și la timpul când antihristul va lua Templul.

Voi știți că Daniel a spus despre venirea acestui prinț. Ce va face el când va veni? El va desființa jertfa zilnică și tot ce va avea loc în decursul timpului.

Isus a spus următoarele referitor la aceasta: *„De aceea, când veți vedea urâciunea care face pustiire, despre care a vorbit profetul Daniel, așezată în locul sfânt...”* (Matei 24.15). Ce este aceasta? Moscheea lui Omar, care a fost construită pe locul unde a fost Templul. (Știm că Templul a fost ars). Isus a mai zis: *„Atunci, cei ce vor fi în Iudeea, să fugă la munți, cine va fi pe acoperișul caselor să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă, și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă să-și ia haina.”* (v.16-18). De ce? Pentru că acolo va fi un timp de necaz. Vedeti? Toate aceste lucruri au trebuit să se împlinească de-a lungul timpului, iar acum, la deschiderea Peceteii a șasea, să fie dovedite.

Isus nu a spus nimic despre Pecetea a șaptea. Nu a făcut nici o referire la ea. Ea nu este aici. Priviți, El merge mai departe cu pildele. Și Ioan a omis Pecetea a șaptea. Ultima Pecete, a șaptea, urmează să fie un lucru mare. Ea nici măcar nu este scrisă. Amândoi au omis-o. Ioan a spus doar: *„În cer s-a făcut o tăcere de o jumătate de ceas.”* În timp ce Isus nu a spus niciun cuvânt despre Ea.

Observați, în versetul 12 nu apare nicio Făptură. Versetul 12 este începutul Peceteii noastre, s-o vedem deschisă. Aici nu este reprezentat niciun Animal, nicio Făptură vie, și nici în Pecetea a cincea. De ce? Pentru că aceasta s-a întâmplat în partea

cealaltă a epocii Evangheliei, în perioada Necazului. Pecetea a Șasea este perioada Necazului. Mireasa s-a dus. Vedeti? De aceea, acolo nu este nicio Făptură vie sau ceva să spună aceasta. Dumnezeu nu se mai ocupă de Biserică; Ea a fost dusă.

El se ocupă cu Israel. Vedeti, aceasta este partea cealaltă, este timpul când Israelul primește Mesajul Împărăției, prin cei doi profeți din Apocalipsa 11. Amintiți-vă că Israelul este o națiune, slujitorul lui Dumnezeu ca națiune. Când Israel este adus înăuntru, vine ca națiune.

Israelul Îl primește ca națiune și El stă pe tron ca Fiul lui David, epoca Împărăției. Acesta este motivul pentru care femeia a strigat: „Fiul lui David!” Dumnezeu i-a jurat lui David că El Îl va ridica sus pe Fiul Lui care-i va lua tronul, și că tronul Lui va fi un tron veșnic. Vedeti? Nu va avea sfârșit. Solomon a construit Templul ca un simbol, iar Isus le-a spus ucenicilor Săi că nu va rămâne piatră pe piatră din el. Aici, El încearcă să le spună ce... El vine înapoi. *Când vei veni din nou?*”

El nu le-a spus o anumită dată, ci a zis: „*Aceste lucruri se vor întâmpla înainte ca Eu să vin înapoi*”, iar noi vedem că ele sunt deja aici. Acum suntem la timpul Necazului.

Poate că ceea ce vă spun, vă surprinde, sau poate ați știut deja.

În timpul Mileniului, Israelul este o națiune. Cele douăsprezece seminții ale lui Israel formează o națiune, dar Mireasa este în palat, pentru că este căsătorită, este Împărăteasă, iar locuitorii pământului vor veni în această cetate, Ierusalim, și își vor aduce darurile în ea. „Porțile ei nu se vor mai închide peste noapte, pentru că acolo nu va fi noapte”, ci vor fi deschise tot timpul, iar împărații pământului își vor aduce slava și cinstea în ea. Dar Mireasa este înăuntru cu Mielul. Oh, Doamne! Mireasa nu o să fie aici afară să trudească în vii. Nu, domnule. Ea este Mireasa, Împărăteasa, Soția Împăratului. Cei care lucrează acolo, afară, sunt alții: națiunile, nu Mireasa. Amin. În ordine.

Acum fiți atenți! Uitați-vă la acești mesageri din Apocalipsa 11, la acești doi profeți. Ei vor predica: „Împărăția este aproape!” Vedeți? Împărăția cerului va fi așezată! Aceștia sunt ultimii trei ani și jumătate din cea de-a șaptezecă săptămână a lui Daniel, care a fost făgăduită iudeilor, poporului Său. Noi vrem să dovedim că aceasta este ultima parte din a șaptezecă săptămână a lui Daniel. Eu am pentru mâine o întrebare cu privire la aceasta. Vedeți?

Deci au fost promise șaptezeci de săptămâni, iar la mijlocul celei de-a șaptezecă, Mesia trebuia să fie stârpit, să fie adus jertfă. El trebuia să profețască trei ani și jumătate, apoi trebuia să fie adus ca jertfă pentru popor. Din pricina aceasta mai sunt hotărâți încă trei ani și jumătate pentru poporul Israel. Când Mesia a fost stârpit, iudeii au fost orbiți să nu Îl recunoască. Prin aceasta, Evanghelia și timpul harului au trecut la neamuri, iar Dumnezeu a trimis mesageri prin care a chemat unul de aici și unul de dincolo.

Când El l-a trimis înainte pe primul mesager, el a predicat și a răsunat o trâmbiță, iar trâmbița a declarat război. Trâmbița înseamnă întotdeauna război. Deci, îngerul, mesagerul, a venit pe pământ ca să aducă mesajul orei, Luther și toți ceilalți mesageri despre care am vorbit. Ce face el? Vine și imediat este deschisă, descoperită o Pecete; sună o trâmbiță și se declanșează un război. Apoi mesagerul moare. Cei care au primit mesajul adus de el, sunt pecetluiți, puși înăuntru, în timp ce peste cei care au respins Mesajul adus vine o plagă. Vedeți?

Ei se organizează și în felul acesta obțin o altă organizație. Noi am trecut prin aceasta. Apoi ei vin afară cu o altă putere, vedeți, o altă putere, o altă epocă a Bisericii și o altă slujbă. Când se întâmplă aceasta, Dumnezeu vine înainte cu slujba Lui, dar în paralel cu lucrarea Lui vine și Antihristul cu lucrarea lui. Vedeți, „anti” înseamnă „împotrivă”, aceste două lucruri mergând unul pe lângă celălalt.

Vreau să observați ceva. Cain a venit pe pământ cam în același timp cu Abel; și cam în timpul când a venit Hristos pe pământ a apărut și Iuda. Aproximativ în timpul când a coborât Duhul Sfânt pe pământ, a apărut și duhul antihrist.

În aceste zile din urmă, când Duhul Sfânt Se descoperă pe Sine, își arată și anticristul culorile venind sus prin politică și lucrurile lui. El face aceasta tocmai când Dumnezeu Însuși vine să răscumpere. Totul merge în paralel, unul lângă celălalt: Cain și Abel; Iuda și Isus; cioara și porumbelul, pe corabie.

Tot așa a fost și cu Moab și Israel. Moab nu era o națiune păgână. Nu, domnilor. El au adus aceeași jertfă pe care a adus-o și Israel și se ruga la același Dumnezeu. Exact. Moab se trăgea din una din fetele lui Lot, care s-a culcat cu tatăl ei și a născut un fiu căruia i-a pus numele Moab. Din acest fiu au ieșit moabiții. Ei l-au văzut pe Israel, fratele lor răscumpărat, că vine.

Moabiții erau fundamentali, erau o denomi-națiune mare, în timp ce Israel nu era o denomi-națiune ci locuiau în corturi oriunde mergeau. Moab avea demnitari, împărați și așa mai departe. În mijlocul lor era și Balaam, un profet fals. Ei aveau toate acestea în mijlocul lor și totuși s-au coborât să-l blesteme pe fratele lor mai mic care era în călătorie spre țara făgăduită, umblând în făgăduința Lui.

Israel i-a întrebat: „Putem să trecem prin țara voastră? Dacă vitele noastre vor bea apă, vom plăti pentru aceasta și tot așa vom face dacă vor paște iarbă.”

Moab a răspuns: „Nu, voi nu veți ține o asemenea trezire spirituală aici!”

Și priviți ce a făcut el. L-a chemat pe acel profet fals, și a cauzat căderea copiilor lui Israel care s-au căsătorit cu fetele moabite. În felul acesta, Israel a comis adulter.

Acest duh a făcut același lucru în fiecare epocă. El i-a oprit pe toți cei care mergeau pe cale spre Țara făgăduită, spre care mergem noi. Ce a făcut profetul fals? A venit și i-a căsătorit chemându-i în biserica protestantă, ca să formeze denomi-națiuni, exact cum au făcut acolo în urmă.

Dar micuțul Israel a mers drept înainte. Ei au pribegit multă vreme prin pustie, până când au murit toți cei care au păcătuit. Dar el a mers drept înainte în țara făgăduită. Da. Priviți această oștire care se pregătea să treacă Iordanul. Îmi place aceasta! La epoca aceea ajungem noi chiar acum.

Mai înainte v-am vorbit despre cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel. Dați-mi voie să explic lucrul acesta mai clar.

Observați când vin înăuntru cele șaptezeci de săptămâni. Când Daniel a văzut vedenia despre timpul care vine, și sfârșitul Iudeilor, a spus că acolo erau hotărâte șaptezeci de săptămâni și că la mijlocul celei de-a șaptezecea săptămână, Mesia va fi aici și va fi stârpit ca Jertfă. Lucrul acesta s-a întâmplat exact așa.

După aceea, Dumnezeu a lucrat cu neamurile, dintre care Și-a ales un popor pentru Numele Lui. Îndată ce Biserica dintre neamuri este luată afară, este luată sus, fecioarele nechibzuite, biserica rămâne aici în întunericul de afară, „unde este plânsul, vaietul, și scrâșnirea dinților.” În același timp, Necazul cade asupra aceluiași popor.

În timpul acestui necaz apar cei doi profeți din Apocalipsa 11 ca să predice Evanghelia la evrei. Ei predică exact o mie două sute șaiszeci de zile. Vedeți? Dacă socotim treizeci de zile într-o lună, așa cum este în calendarul adevărat, obținem exact trei ani și jumătate. Aceasta este ultima parte a celei de-a șaptezecea săptămână a lui Daniel. Vedeți? Dumnezeu nu s-a ocupat de Israel aici. Nu, domnule.

Nu demult, un frate din adunare mi-a pus următoarea întrebare: „Să merg la Israel? Eu cred că acolo este o trezire.”

Cineva mi-a zis: „Frate Branham, ar trebui să te duci chiar acum la Israel, căci ar vedea aceasta.” Vedeți, voi nu o puteți face.

Când m-am gândit la lucrul acesta, mi-am amintit ce au spus evreii: „Dacă acest Isus este Mesia al nostru, vrem să Îl vedem făcând semnul unui profet și Îl vom crede. Noi îi credem pe profeții noștri pentru că aceasta este ceea ce trebuie să fie ei.”

„Dacă s-ar aranja lucrurile, aș merge”, am spus eu. Eram la Cairo și aveam în mână biletul de avion pentru Israel. Atunci mi-am zis: „Dacă aceasta este dorința lor, voi merge. Dacă vor vedea semnul unui profet, vom vedea dacă Îl vor primi pe Hristos.”

Lewi Pethrus de la biserica din Stockholm le-a trimis un milion de Biblii.

Acum evreii se întorc în patria lor. Voi ați văzut filmul. Eu îl am pe bobină acolo în spate și se numește: „Trei minute până la miezul nopții.” Acei iudei vin din toată lumea, de pretutindeni și se adună în țara lor.

În volumul doi al cărții „Declinul Războiului Mondial”, scrie că sub generalul Allenby, a avut loc capitularea turcilor, iar englezii au dat țara la evrei. Din momentul acela, Israelul a devenit o națiune prosperă: au banii lor, steagul lor, armata lor și toate celelalte lucruri. Ei sunt o națiune liberă.

Gândiți-vă la faptul că atâta timp cât au fost în afara granițelor acestei țări, ei au fost în afara voii lui Dumnezeu. Această țară i-a fost dată lui Avraam.

Când au început să se întorcă în Israel, mulți dintre evrei nu au vrut să urce pe avion pentru că nu au văzut niciodată așa ceva, dar un rabin bătrân s-a ridicat și a spus: „Profetul nostru a spus că Israel se va întoarce acasă pe aripile unui vultur”, deci cu avionul.

Acum ei sunt acasă, smochinul înflorește din nou. Amin. Vechiul steag al lui David,

steaua cu șase colțuri, este arborat din nou. „Zilele neamurilor sunt numărate, cu groază împovărate!” Perioada necazului este aproape!

Pecețile fiind deschise, Biserica este gata să-și ia zborul în cer!

Necazul se așază, iar atunci Dumnezeu vine jos și-i scoate pe cei o sută patruzeci și patru de mii afară de acolo. Amin! Oh, totul este desăvârșit! Vedeți cum vine aceasta la suprafață prin deschiderea Peceților? Aceștia sunt ultimii trei ani și jumătate pentru popor, este timpul în care Dumnezeu îi cheamă afară pe cei o sută patruzeci și patru de mii de evrei.

Vedeți? Până acum El nu s-a ocupat deloc de ei. Ei nu au mai avut nici un profet și nu vor asculta de nimeni altcineva decât de un profet. Tu nu-i poți înșela pentru că nu vor asculta decât de un profet. Da, domnule. Ei țin tare la ceea ce le-a spus Moise: *„Domnul, Dumnezeul vostru, va ridica dintre voi un Profet ca mine; de El să ascultați. Cine nu va asculta de prorocul acesta, va fi stârpit din popor.”* Acesta este adevărul.

Dar vedeți, ei trebuiau să fie orbiți, pentru că altfel L-ar fi recunoscut. Fiind orbiți au acceptat minciuna Satanei și au spus despre El că este un ghicitor, Beelzebul. Mai mult, au cerut ca Sângele Lui să cadă peste ei deoarece credeau că nu este nimic de El. Vedeți?

Sărmanii oameni erau orbiți. Acesta este motivul pentru care Eichman și toți ceilalți de teapa lui au ucis milioane de evrei. Cu toate că era dreptul lor să vină înăuntru, propriul lor Tată i-a orbit ca să ne poată lua pe noi.

Acesta este cel mai copleșitor lucru din Scriptură. Gândiți-vă la ceea ce au făcut evreii: ei stăteau acolo și cereau Sângele propriului lor Tată; Dumnezeul lor stătea atârnat pe cruce, sângerând, iar ei nu au putut vedea aceasta. Priviți aceste cuvinte spuse de Biblie: *„Acolo, ei L-au răstignit.”* Acestea sunt patru cuvinte

mărețe:

„Acolo”, Ierusalim, în cea mai sfântă cetate din lume. „Ei”, evreii, cel mai sfânt popor din lume; Au „răstignit”, moartea cea mai umiltoare și brutală; Pe „El”, cea mai importantă Persoană din lume. Vedeți? De ce? Poporul cel mai religios; poporul cu cea mai veche religie din lume, singura religie adevărată, a stat acolo și L-a răstignit chiar pe Dumnezeuul lui, pe Cel care făgăduise că va veni El Însuși.

De ce nu L-au recunoscut? Biblia spune că Dumnezeu i-a orbit ca să nu Îl poată recunoaște. El i-a întrebat: *„Care dintre voi Mă poate învinui de vreun păcat?”* Cu alte cuvinte: *„Spuneți-Mi dacă nu am făcut exact ceea ce s-a profetisit cu privire la Mine!”* Păcatul este necredința. El a făcut exact ceea ce a spus Dumnezeu, dar ei nu au putut să vadă pentru că erau orbiți.

Dacă vrei să le vorbești despre El, este ca și cum ai turna apă pe spatele unei rațe. Vedeți ce vreau să spun? Este o mare durere să vezi ce fac oamenii. Totul este atât de rigid și de dureros! Dar nu ne spune Duhul Sfânt aceasta? Ei sunt încăpățânați, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, călcători de Cuvânt, acuzatori falși, neînfrânați, și disprețuitori ai celor care sunt buni. Ei vor avea o formă de evlavie, dar vor nega Puterea Evangheliei”, iar Cuvântul spune: *„Depărtează-te de ei!”*

Ia te uită, acești denominaționali răsucesc Aceasta. Ei iau toată slava și puterea și le așază în vremea apostolilor, iar celelalte lucruri le pun în Mileniu. Este asemenea unui om care Îl slăvește tot timpul pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut în trecut și privește la ceea ce va face în viitor, dar ignoră ceea ce face în prezent. Acesta este adevărul. Omul este încă același.

Priviți iudeii. Ei stăteau acolo și spuneau: „Glorie lui Dumnezeu!”, cum este scris în Ioan 6.31: *„Părinții noștri au mâncat mană în pustie, dar Isus le-a răspuns: Ei toți au murit!”* *„Ei au băut apă din Stâncă în pustie, și fiecare lucru”,* dar Isus le-a zis: *„Eu sunt Stânca aceea!”* Acesta este adevărul. Amin. El a mai spus: *„Eu sunt*

Pâinea Vieții care vine din cer, de la Dumnezeu; Eu sunt Pomul Vieții din Eden. Cine nu mănâncă această Pâinea, va muri, dar cine va mânca Pâinea Vieții, nu va muri și Eu îl voi învia din nou în zilele din urmă.” Și totuși nu au putut s-o vadă. Acesta este adevărul.

Adevăratul Mesia stătea în mijlocul lor descoperind gândurile inimilor și dovedindu-le că El era Mesia cel așteptat. El a împlinit tot ce au spus profeții cu privire la lucrarea Sa, dar cu toate acestea, ei stăteau cu mâinile la spate și spuneau: „Ha! Aceasta nu poate El! Nu poate fi El pentru că nu vine pe linia corectă.” Vedeți, El venea din Betleem dar ei spuneau: „Nu este nimic altceva decât un copil nelegitim! Noi știm că este un nebun posedat de Diavolul.” Vedeți, ochii lor erau orbiți ca să nu vadă acest lucru, dar acum ei îl așteaptă pe profetul lor, pe care îl vor primi și îl vor crede; ei vor primi doi profeți. Acesta-i adevărul.

Ca să puteți înțelege că după răpirea Miresei harul va trece la evrei, am să vă dau o pildă. Priviți ceea ce are loc aici. Este simbolizat prin ceea ce numim noi „Necazul lui Iacov.” Aici aș vrea să mă opresc puțin pentru că mă simt obosit când trebuie să vorbesc repede despre aceste lucruri. Vedeți? Observați. Dorința mea este ca voi să înțelegeți aceasta și sunt sigur că Dumnezeu vă va ajuta la aceasta.

Iacov avea dreptul de întâi născut Este adevărat? („Amin”). Dar l-a obținut prin înșelăciune, păcălindu-i pe tatăl și pe fratele lui. El a făcut orice numai să îl obțină dar în realitate acest drept îi aparținea deja pentru ca i-l vânduse Esau. Mai târziu, când se afla la socrul lui, Iacov punea bețe de plop în apă, pentru ca oile să zămislească miei bălțați și astfel el să câștige bani. Acum priviți. El era alungat din mijlocul poporului său.

Acesta este un tip pentru iudeii din timpul acesta. Uitați-vă la Iacov, el era lacom de bani și nu îl deranja faptul că nu-i obținea corect. A folosit orice mijloc pentru a-i obține și s-a dovedit în toate lucrurile un înșelător. La fel este Israel. Nu încercați să vă faceți de lucru cu el pentru că vă va fi superior. Da, domnilor. De ce? Așa trebuie să fie el. Acesta este un duh care domină.

Reformatorii nu au putut înțelege în întregime Cuvântul pentru că ei au primit numai duhul omului.

Aceasta este epoca vulturului care obține Cuvântul și descoperirea. Înțelegeți? Toți cei care înțelegeți, ridicați mâna. Foarte bine. Este minunat. Vedeți? Dacă puteți ajunge înapoi sub aceste Peceți... Când sunt deschise Pecețile, voi puteți vedea exact ce a făcut Dumnezeu în trecut, ce face în prezent și ce va face în viitor.

Oamenii au acționat în fiecare epocă în felul acela, deoarece acela era duhul care a vorbit pentru epoca aceea. Ei nu puteau face nimic altceva.

Ioan, Pavel, și ceilalți, erau în Duhul Leului, a Cuvântului Însuși.

Pavel a stat drept cu Cuvântul și a spus: *„Știu că după plecarea mea se vor vâri între voi frați mincinoși care vor învăța lucruri stricătioase, vor face denomițiuni și toate celelalte lucruri.”* Aceasta va merge înainte până în ultimele zile, când va fi un timp groaznic. Cum a putut spune aceste cuvinte? Pentru că era un profet. Acolo stătea Cuvântul în el. Astfel, el a spus că printre voi se vor ridica frați mincinoși care vor vorbi lucruri stricătioase și îi vor atrage pe o parte din frați de partea lor. Acela era Antihristul. El a făcut exact aceasta.

Cum a fost după ce au mers în epoca întunecoasă a necazului? Nimeni nu a putut să mai facă nimic pentru că Roma deținea toată puterea politică și religioasă. Creștinii adevărați nu puteau face altceva decât să muncească să rămână vii, și să se dea pe ei înșiși ca jertfă. Acesta este simbolul vițelului. Acesta era Duhul pe care îl posedau ei, Duhul lui Dumnezeu, duhul vițelului.

Apoi s-au ridicat reformatorii, capul unui om iscusit, înțelept, Martin Luther. După el au urmat Calvin, Finney, Knox, iar în final a venit John Wesley. Ce au făcut ei? Au adus reforma scoțându-i pe oameni afară.

Dar oamenii s-au întors înapoi, în toate timpurile căsătorindu-se cu sistemul denominațional. Acesta este adevărul pentru că așa spune Biblia. Ea era o curvă, iar fiicele ei sunt bastarzi, copii din curvie. Ce a spus Dumnezeu? *„I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei! Astfel Eu am s-o iau pe ea și progeniturile ei, și le arunc acolo unde aparțin.”* Acesta este adevărul. Dumnezeu a spus aceasta sub Pecete. Ea era acolo. Noi vedem că El a făcut aceasta și o va mai face.

Ei merg spre pierzare, dar toți aceia ale căror nume sunt scrise în Cartea Vieții Mielului sunt chemați de Dumnezeu. El îi va chema, iar ei Îl vor auzi pentru că Isus a spus că *„Oile Mele aud glasul Meu.”* Singurul lucru pe care trebuie să-l facem noi este să primim chemarea Lui. *„Oile Mele aud glasul Meu și Îl recunosc, dar caprele nu Îl vor recunoaște.”* De ce? Ce este Glasul? Glasul este un semn duhovnicesc.

El i-a spus lui Moise: *„Dacă nu te vor crede,”* a zis Domnul, *și nu vor asculta de Glasul celui dintâi semn, vor crede Glasul celui de-al doilea semn.”* (Exod 4.8).

Vedeți? *„Oile Mele aud glasul Meu.”* (Ioan 10.27).

Când se împlinesc aceste lucruri, în zilele din urmă, oile lui Dumnezeu Îl recunosc. Da, domnule. Vedeți? Ei Îl recunosc pentru că *„Oile Mele Mă cunosc (vedeți?). Ele nu vor urma un străin.”* (v. 14,5). Să nu-i urmați pe străini. Acesta trebuie să fie un semn adevărat al zilei, și ei Îl văd.

Acum priviți ce s-a întâmplat cu Iacov. El dorea să meargă (unde?) înapoi în țara lui.

Oh, aceasta este exact ceea ce a făcut Israel! Iacov este Israel. Voi știți că numele lui a fost schimbat din Iacov în Israel.

Dar înainte de plecare, el a luat toți banii socrului său și animalele neamurilor sale, înșelând, mințind, furând. Vedeți? El a făcut-o.

Când a pornit spre casă, fiindcă a simțit un dor de casă, L-a întâlnit pe Dumnezeu, și atunci numele lui a fost schimbat. Vedeți? În acest timp, Iacov a fost foarte frământat, deoarece se temea că Esau venea după el. Vedeți?

Priviți banii; era o chestiune bănească. Exact așa vor încerca evreii să facă un legământ cu Roma pentru a obține bani. Acum observați. Lui Esau nu i-a trebuit banii pentru că avea tot ce îi trebuia. Nici Roma nu are nevoie de bani pentru că toate bogățiile lumii sunt în mâinile ei. Vedeți? Dar aceasta nu a mers.

În continuare noi am văzut că în timpul necazului în care se afla Israel, în vremea când se numea încă Iacov, el s-a luptat cu... a apucat Ceva care era real. La el a venit un Om, iar Iacov L-a apucat cu brațele și L-a ținut pe loc. Și Omul acela i-a zis: „Lasă-mă să plec, căci se revarsă zorile.” (Geneza 32.26). Oh, când încep să apară zorile se face ziuă repede! Vedeți? Se pregătea să vină ziua.

Dar Iacov l-a răspuns: „Nu Te voi lăsa să pleci! Tu nu vei putea pleca încă! Am să stau cu Tine pentru că vreau să se schimbe lucrurile aici!”

Aceia sunt cei o sută patruzeci și patru de mii, grămada aceea de jupuitori de bani, și lucruri ca acelea. Ei vor vedea Adevăratul, lucrul adevărat și îl vor ține cu putere pentru că acolo vor sta Moise și Ilie. Amin. Ei se vor lupta cu Dumnezeu până când vor ieși afară cei o sută patruzeci și patru de mii din semințiile lui Israel.

Aceasta se întâmplă chiar înainte de perioada Necazului! Oh, cât este de minunat! Așa a fost și necazul lui Iacov.

Aici sunt chemați afară cei o sută patruzeci și patru de mii. Predicatorii sunt cei doi

profeți care vor predica la fel ca Ioan Botezătorul odinioară: „*Împărăția cerurilor este aproape! Pocăiește-te, Israele!*” De ce să se pocăiască? „*Pocăiește-te de păcatele și de necredința ta, și întoarce-te înapoi la Dumnezeu!*”

Acum să ne gândim la ceva. Aceste evenimente mari din natură s-au întâmplat înainte. În Apocalipsa 6.12 scrie că „*soarele s-a făcut negru ca un sac de păr.*” Comparați aceasta.

Rețineți că aceasta nu se întâmplă între neamuri, ci cu Israel. Lăsați-mă să vă arăt. Eu v-am spus că aceștia (profeții) îi cheamă afară pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Vedeți? Aceasta se întâmplă în Necaz.

Să deschidem la Exod 10.21-23. În această carte scrie cum a fost scos Israelul din Egipt. Eu am fost foarte copleșit și am strigat când am scris aceste notițe. Deci Exod 10.21-23:

„Domnul a zis lui Moise: Întinde mâinile spre cer și va fi întuneric peste țara Egiptului, așa de întuneric, de să se poată pipăi.”

Moise și-a întins mâna spre cer, și a fost întuneric beznă în toată țara Egiptului, timp de trei zile. (Vedeți?).

Nici nu se vedeau unii pe alții și nimeni nu s-a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar, în locurile unde locuiau copiii lui Israel, era lumină.”

Comparați acest lucru cu ceea ce scrie în Pecete. Este același lucru: „*Și soarele s-a făcut ca un sac de păr.*”

Vedeți? Este același lucru. De ce se întâmplă aceste lucruri în natură? Pentru că

Dumnezeu îl cheamă pe Israel. Vedeți? Dumnezeu îl cheamă pe Israel afară. „Soarele s-a făcut negru ca... părul.”

În Exod, Dumnezeu era gata să-l elibereze pe Israel din mâinile dușmanului lui, Egiptul, iar aici, îi aduce afară din mâinile Romei, cu care Israel a încheiat un legământ. Vedeți, se întâmplă același lucru. Acela este timpul când vor chema aceste plăgi. Plăgile vor cădea peste neamuri. Dacă aveam timp, aş putea să vă arăt ce urmează să se întâmple cu biserica neamurilor.

Biblia spune că Balaurul, Satan, era plin de mânie împotriva femeii (a Israelului), și a aruncat după ea apă din gura lui (națiuni, popoare), care au mers să facă război cu rămășița seminței femeii. Apocalipsa 13. Aceasta se întâmplă când Roma trimite armata lumii împotriva seminței femeii.

Acum priviți. Când Dumnezeu i-a scos din Egipt, El a făcut-o cu braț puternic și soarele s-a făcut negru ca un sac. La fel se va întâmpla și la sfârșitul perioadei Necazului celui mare.

În Daniel 12.1 scrie: *„Va fi mântuit oricine va fi găsit în Carte.”* Amintiți-vă că Daniel a vorbit despre timpul în care se vor întâmpla aceste lucruri, când Israelul va fi izbăvit, la sfârșitul săptămânii a șaptezecoa. Atunci trebuie să fie izbăviți. Acum priviți. Să mergem la Daniel 12.1-3: *„În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău (aceștia sunt evreii),*

Căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la acel timp.”

Comparați aceasta cu ceea ce a spus Isus în Matei 24. *„Atunci va fi un timp de necaz cum n-a mai fost de când sunt neamurile.”* Priviți la Pecetea a șasea. Vedeți, este același lucru: un timp de necaz. *„...va fi un necaz cum n-a fost de când sunt neamurile, până la acel timp, și la timpul acela (în ultima parte a săptămânii a*

șaptezecă), *poporul tău va fi mântuit*", toți cei care vor fi găsiți în Carte.

Cei hotărâți mai dinainte, vedeți, cei care sunt scriși în Cartea Vieții Mielului, vor fi izbăviți la timpul acela.

„Mulți dintre cei ce dorm în țărâna pământului se vor trezi,, unii pentru viață veșnică, alții pentru rușine și osândă veșnică.

Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire, vor străluci ca stelele, în veac și în vecii vecilor.” (Daniel 12.2-3).

Apoi i-a poruncit lui Daniel să închidă Cartea, pentru că el va merge și se va odihni până la acel timp. Vedeți?

Vedeți, nu contează dacă trăiți sau muriți, pentru că veniți înainte oricum. Vedeți? Moartea nu este nimic pentru un creștin; el nu moare oricum.

În Daniel 12 scrie că *„oricine a fost găsit în Carte va fi mântuit.”*

Aici, Dumnezeu este gata să-l izbăvească, pe al doilea fiu al Său, Israel. Voi știți că Israel este fiul lui Dumnezeu, iar El urmează să-l izbăvească în perioada Necazului, așa cum a făcut în Egipt.

Aici ne vom opri puțin ca să completăm ceva, înainte să aducem aceasta în patrie, pentru că acela este timpul când vin cei doi profeți. Ei urmează să facă ce au făcut Moise și ceilalți acolo jos. Apocalipsa 11.3-5: *„Voi da celor doi martori ai Mei, să prorocească îmbrăcați în sac o mie două sute șazeci de zile.*

Aceștia sunt cei doi măslini, și cele două sfeșnice, care stau înaintea Domnului pământului.

Dacă umblă cineva să le facă rău, le iese din gură foc, care mistuie pe vrăjmașii lor. Și dacă vrea cineva să le facă rău, trebuie să piară în felul acesta.”

Noi cunoaștem descrierea pe care o face Ioan în Apocalipsa 19 cu privire la venirea lui Hristos. Din gura Lui iese o sabie ascuțită, cu două tăișuri, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Este corect? Cuvântul Lui. Oh, veți lua materialul acesta pentru Pecetea de mâine seară! Vedeți, Dumnezeu îi lovește întotdeauna, pe vrăjmașii Lui, cu Cuvântul.

Acum fiți atenți. Când vin în scenă cei doi profeți, oricine se va purta urât cu ei va fi ucis de focul care le iese din gură, Focul Duhului Sfânt, Cuvântul. Cuvântul este Dumnezeu. Cuvântul este Foc. Cuvântul este Duhul. Vedeți? Și „iese din gurile lor.”

Priviți-l pe Moise. Ce a ieșit din gura lui? Egiptenii se purtau urât cu Israel și nu au vrut să-i lase să plece atunci când Moise i-a cerut acest lucru lui Faraon. Ce s-a întâmplat atunci? Dumnezeu a pus în Moise gândurile Sale, iar când profetul rostea acele gânduri, ele veneau la exprimare prin Cuvânt și se împlineau. Astfel, el și-a întins mâna și a spus: „Să fie muște!” și au venit muște. Priviți ce se întâmplă: dacă cineva îi jignește, din gura lor iese un foc care îi mistuie pe dușmanii lor.

Vedeți? Se va întâmpla tot ce vor spune ei. Amin. Dacă vreun om vrea să le facă rău, trebuie să moară!

Frate, acesta este timpul în care Dumnezeu vine în scenă. Ei au putere să închidă cerul, ca să nu plouă în zilele profeției lor...

Ilie știe cum să facă aceasta pentru că a mai făcut-o o dată. Amin! Și Moise știe

cum s-o facă, pentru că a făcut-o și înainte. Acesta este motivul pentru care au fost păstrați până acum. Amin.

Aici aş putea să vă spun ceva foarte important, dar mai bine o țin până mâine seară. Vedeți? Ei au putere să transforme apa în sânge și să lovească pământul cu plăgi de câte ori vor.

Cine poate face așa ceva afară de Cuvânt? Ei pot face tot ce vor cu natura pentru că ei sunt cei care aduc înainte Pecetea a șasea. Ei o descoperă și o deschid. Numai puterea lui Dumnezeu poate să întrerupă natura. Vedeți, Pecetea a Șasea este o întrerupere completă a naturii. Înțelegeți? („Amin”). Acolo este Pecetea voastră. Cine face aceasta? Profeții care vin după răpire. Cu puterea lui Dumnezeu, prin Cuvântul Lui, ei condamnă natura. Pot chema cutremure, pot face luna ca sângele, pot face ca soarele să își piardă strălucirea și multe alte lucruri care se vor întâmpla la porunca lor. Amin.

Ia te uită! Ia te uită! Vedeți? Vedeți cum s-au deschis Pecețile, acolo jos în epoca bisericii și i-au arătat pe martiri?

Și acum, aici sunt acești doi profeți care stau cu Cuvântul lui Dumnezeu și fac tot ce vor cu natura. Ei scutură pământul, iar aceasta arată exact cine o face. Aceștia sunt Moise și Ilie, deoarece acolo este slujba lor, aceștia sunt cei doi bărbați. Oh, Doamne! Acum, vedeți? („Amin”). Vedeți ce este Pecetea a șasea? Aceasta este acei profeți. Să nu lăsați ca aceasta să vă sugrume. Deci cine a deschis Pecetea aceasta? Profeții. Vedeți? Iuh! Amin! Ia te uită.

Oh, noi trăim în ziua vulturului, frate, înaintăm sus printre nori!

Ei au deschis acea a șasea Pecete. Ei au putere s-o facă. Amin! Acolo este Pecetea a șasea a voastră venind deschisă. Vedeți?

Acum să ne întoarcem puțin la locul în care Isus a vorbit despre aceste lucruri care se vor întâmpla, după care vom merge în Vechiul Testament, la Ezechiel și la ceilalți profeți, pentru că ei au vestit aceasta.

Aici s-a deschis Pecetea a șasea, și ei zic: „Păi, aceasta este o taină!”

Acești doi profeți sunt taina despre aceasta, pentru că așa spune Biblia aici. Ei pot deschide aceasta oricând vor... Pot face orice vor cu natura, și fac același lucru pe care l-au mai făcut, amin, pentru că știu cum se face aceasta. Amin! Glorie!

Când am văzut aceste lucruri, m-am ridicat de pe scaun și am început să umblu în sus și-n jos prin cameră, spunând: „O, Doamne, îți mulțumesc Tată ceresc!”

Iată-o acolo. Aceasta este! Ei au deschis Pecetea a șasea. Amin! Priviți-i! *„Dacă vrea cineva să le facă vreun rău, din gura lor iese un foc mistuitor”*, Cuvântul. La fel s-a întâmplat când a venit Duhul Sfânt peste apostoli: *„din gura lor ieșea foc.”*

În Apocalipsa 19 vedem același lucru. *„Din gura Lui iese o sabie mare”*, Cuvântul. Vedeți? Venirea lui Hristos. *„Și El i-a ucis pe vrăjmașii Lui cu Ea.”* Este adevărat? („Amin”). Acum El este gata să vină. Priviți-L! În ordine. *„Ei au putere să închidă cerurile, ca să nu plouă în zilele profeției lor...”*

Această înseamnă că întrerup mersul normal al naturii. Cât timp a ținut Ilie cerul închis? (Adunarea răspunde: „Trei ani și jumătate.”) Ia te uită! Așa este. Cât timp durează ultima parte din a șaptezecoa săptămână a lui Daniel? („Trei ani și jumătate.”) Exact.

Ce a făcut Moise? A transformat apele în sânge și a făcut tot felul de minuni, întocmai cum este spus aici sub Pecetea a șasea. Și iată-i aici, în Apocalipsa 11, făcând exact același lucru. Amin!

Acolo sunt aduse la același numitor comun trei lucruri din Scriptură. Aceasta este deschiderea Peceteii a șasea. Ea este chiar acolo. Glorie! Amin. *„În zilele profeției lor, ei au putere să închidă cerurile, ca să nu plouă, și... au putere să schimbe apele în sânge și să lovească pământul cu plăgi, de câte ori vor.”*

Oh, Doamne! Ia te uită! Acum întoarceți chiar aici la plăgi. Vedeți? Toată natura este întreruptă în această a șasea Plagă... sau Pecete deschisă. Este exact ce s-a întâmplat. Acum priviți.

Aici, Dumnezeu este gata să-l izbăvească pe fiul Său, Israel, după același fel de necaz ca în Egipt. Atunci, El l-a trimis pe Moise să îl elibereze, este adevărat? („Amin”). Acolo el a făcut exact aceleași lucruri. Tot El l-a trimis pe Ilie la Ahab, și au ieșit afară șapte mii. Este adevărat? („Amin”). El îi trimite aici din nou, în timpul Necazului, și îi cheamă afară pe cei o sută patruzeci și patru de mii.

Acum priviți matematica lui Dumnezeu: între Pecetea a șasea și Pecetea a șaptea este capitolul 7.

America are numărul treisprezece. Ea a început cu treisprezece state, treisprezece stele pe steag, treisprezece colonii, treisprezece dungi pe steag. Vedeți, peste tot este treisprezece, treisprezece, și apare chiar în Apocalipsa 13 începând cu versetul 11. Ea este treisprezece, și este o femeie. Acesta este adevărul.

El l-a salvat pe Fiul Său, pe singurul Său Fiu născut. Iacob este fiul Lui, dar Acesta este singurul Lui Fiu născut. Să vedem ce s-a întâmplat în Matei 27. Voi știți că Fiul Său a fost bătut și batjocorit, iar în vinerea mare la ora trei a fost atârnat pe cruce. Priviți ce s-a întâmplat. Să citim din Matei 27.45:

„De la ceasul al șaselea, până la ceasul al nouălea, s-a făcut întuneric peste toată țara.”

Observați, ceea ce a făcut El acum aici, este exact ce a făcut acolo în urmă. Vedeți? *„Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele.”*

Negru, întuneric! Peste Egipt, întuneric beznă!

Dumnezeu L-a izbăvit pe Isus la cruce, chiar înainte să-L aducă sus în înviere. Vedeți, întâi a venit întunericul, soarele a apus în mijlocul zilei, iar stelele nu au mai luminat, dar două zile mai târziu, El L-a înviat cu un mare triumf.

Priviți în Egipt: după ce soarele, luna și stelele s-au întunecat, Dumnezeu l-a izbăvit pe Israel și l-a condus spre țara făgăduită.

Aceasta este în perioada Necazului, și aici stau cei doi profeți care au controlul Cuvântului pe care li l-a dat Dumnezeu. Ei pot să vorbească Cuvântul numai cum le dă Dumnezeu.

Ei sunt dumnezei pentru că așa spune Domnul (în Ioan 10.35): *„...Legea a numit „dumnezei” pe aceia căroră le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu.”* Ei sunt aceia la care Dumnezeu trimite Cuvântul, iar când Îl vorbesc, se împlinește. Aceasta-i tot.

Ei sunt însărcinați de Dumnezeu să lovească pământul de câte ori vor (Oh, Doamne), așa că pot să închidă cerul. Care este motivul pentru care fac aceste lucruri? El se pregătește să îi salveze pe cei o sută patruzeci și patru de mii, al căror nume este scris în Cartea Răscumpărării. Aceasta este sub Pecetea Răscumpărării, în Pecetea a șasea. Aceasta este, dragul meu prieten! Aceasta este taina Pecetii a șasea.

Mai avem încă zece minute, iar eu mai am cam două sau trei pagini. Mai sunt încă

multe lucruri care aparțin de această Pecete dar mă tem că vă voi încurca dacă vi le spun, pentru că nu pot s-o țin împreună așa cum ar trebui.

Profetul Isaia a văzut și el Pecetea a șasea deschisă și a vorbit despre ea. De aceea sunt așa de importante aceste Peceti, pentru că tot Planul de răscumpărare este ascuns sub ele, întreaga Carte.

Vedeți, la început am aflat că Isus a văzut-o. Este adevărat? Vedeți? Isus a văzut-o, iar acum aflăm că au văzut-o și alții. Am văzut-o simbolizată în Iacov; am văzut-o simbolizată în Egipt și am văzut-o simbolizată la cruce.

Să mergem deci la Isaia. Cartea lui Isaia este ea însăși o Biblie completă. Ați știut aceasta? Cartea aceasta începe cu creațiunea, la mijlocul ei vorbește despre Ioan, iar la sfârșit despre Mileniu. Biblia conține șaiszeci și șase de cărți, iar cartea lui Isaia are șaiszeci și șase de capitole, fiind o carte desăvârșită, un ghid.

Să citim Isaia 13.6: *„Gemeți! Căci ziua Domnului este aproape, ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic.”*

Fiți atenți cum este deschisă Pecetea a șasea cu șapte sute doisprezece ani înainte de venirea lui Hristos, iar de la Hristos până acum au trecut aproape încă două mii de ani. Înseamnă că ar fi aproape două mii șapte sute ani de când a văzut Isaia această Pecete: versetul 7: *„De aceea, toate mâinile slăbesc și orice inimă omenească se topește.”*

Ce a spus Isus? *„...din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci... și oamenii vor dori să își dea duhul; la vuietul mării, inima oamenilor va ceda.”* (Luca 21.25-26). Vedeți, inimile oamenilor vor slăbi.

versetele 8-11: *„Ei sunt năpădiți de spaimă, îi apucă chinurile și durerile, se*

zvârcolesc ca o femeie în durerile nașterii, se uită unii la alții încremeniți, fețele sunt roșii de rușine.

Iată, vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânie și urgie aprinsă, care va preface tot pământul în pustiu și va nimici pe toți păcătoșii de pe el.

Căci stelele cerului și constelațiile, nu vor mai străluci; soarele se va întuneca la răsăritul lui și luna nu va mai lumina.

Voi pedepsi - zice Domnul - lumea pentru răutatea ei și pe cei răi pentru nelegiuirea lor; voi face să înceteze mândria celor trufași și voi doborî semeția celor asupritori."

Vedeți, Isaia a văzut același lucru despre care a vorbit Isus. Aceea descoperă Pecetea a șaptea. Această Pecete a șasea este perioada Necazului, perioada în care El curăță pământul prin necaz. Da, Isaia este un profet și Cuvântul lui Dumnezeu i-a descoperit aceste lucruri cu două mii șapte sute de ani înainte.

Da, este așa cum a spus Isaia: toată natura este în durerile nașterii, întreaga creațiune suferă asemenea unei femei aflate în durerile nașterii. De ce este atâta suferință și se aud atâtea gemete? Pentru că trebuie să se nască ceva.

Să ne gândim numai la acest oraș. El adăpostește prostituție și tot felul de locuri murdare și decăzute.

Cred că ar fi foarte bine dacă Dumnezeu v-ar arăta cum a fost aici cu o mie de ani în urmă. Pe timpul acela pe aici curgea încă Ohio nedeviat și nepoluat, iar în câmpie nu exista nici un păcat. Bivolul umbla în voie pe acolo, iar vechile triburi de indieni îl vânau pentru hrană. Atunci nu era nici o neliniște, nici un păcat, dar când au venit oamenii albi a venit și păcatul. Da, când au început să se înmulțească

oamenii pe fața pământului, s-au așezat înăuntru păcatul și violența. Vedeți? Întotdeauna omul este răspunzător pentru aceasta. Eu cred că aceasta este o urâciune.

Îmi amintesc că atunci când eram copil îmi plăcea să citesc despre Geronimo, Cochise și bătrânii apași, căroră am putut să le predic mai târziu Cuvântul. Oameni minunați! Indienii apași sunt unii dintre cei mai minunați oameni pe care vreți să-i întâlniți.

Eu am mers la Tombstone, unde au fost înmormântați înaintașii lor. Voi știți că Geronimo a fost considerat întotdeauna un trădător, dar pentru mine el este un american adevărat care s-a luptat pentru drepturile lui, așa cum cred că ar face fiecare om. El nu voia ca țara lui să fie poluată, dar priviți-o acum. Urmașii lui, fiicele lui au devenit prostituate, și toate acele lucruri murdare. Când s-a întâmplat aceasta? Atunci când au venit albi. Omul alb este un ticălos, dar indianul era un tip conservator. El vâna bivolul ca să hrănească tribul cu el, iar pielea o folosea pentru haine și corturi, dar omul alb vine să-l împuște ca să facă exerciții de tragere la țintă. Aceasta este o mare rușine!

Eu am citit un articol despre Africa, continentul pe care există cea mai întinsă zonă de vânat sălbatic! Acolo s-au dus acești băieți, Arthur Godfrey și ceilalți, să împuște elefanți din elicopter. Am văzut o fotografie în care se vedea o femelă bătrână ce trăgea să moară în timp ce masculul încerca s-o susțină să rămână în picioare. Vedeți? Aceasta este o crimă, o urâciune, nu un sport!

Odată am văzut cum doi indivizi au omorât un cerb și au luat numai pielea de la el. Alteori am văzut cum au luat numai picioarele din spate sau cum omorau căprioarele și nu luau absolut nimic de la ele, iar puii alergau sperați în jurul mamelor moarte. Vreți să spuneți că așa ceva se numește sport? Aceasta este o crimă monstruoasă!

Eu sper că în Canada îi vor ține pe acești americani renegați afară. Ei au cele mai

nenorocite sporturi pe care le-am văzut vreodată. Acesta este adevărul.

Desigur, nu toți sunt așa, pentru că există și oameni adevărați, dar din păcate numai unul la mie.

Ei împușcă tot ce văd și își doresc, ori aceasta este o crimă! Da, sunt oameni fără suflet careucid chiar și în afara sezonului de vânătoare.

Când am fost în Alaska am fost însoțit de un ghid și el mi-a povestit că a găsit o turmă întreagă de elani care fuseseră împușcați din avion cu gloanțe de mitralieră de calibru cincizeci. Această faptă a fost săvârșită de piloți americani. Așa ceva este o crimă!

Când au venit europenii în America, știau bine că indienii vor muri de foame dacă vor ucide bizonii. Acesta este motivul pentru care a fost nevoie să se predea Cochise, poporul lui murea de foame. Ei au mers acolo și au împușcat patruzeci, cincizeci de bizoni într-o după-amiază. Ei știau că atunci când terminau cu bizonii, scăpau de indienii. Oh, Doamne, aceasta este o pată mare pe drapelul american! Ce anume? Felul în care s-au purtat cu indienii. Ia te uită!

Nu uitați însă că Biblia spune: *„Vine ceasul în care Dumnezeu îi va nimici pe cei care nimicesc pământul.”* Și întreaga lume!

Priviți văile acestea. Acum câteva zile am stat acolo sus și am privit jos în Valea Phoenix. Mă aflam cu soția mea pe partea de sud a muntelui și de acolo priveam în vale, iar la un moment dat i-am zis:

„Nu este îngrozitor lucrul acesta?”

„Îngrozitor? Ce vrei să spui?” m-a întrebat ea.

„Mă refer la păcat. Câtă curvie, beție, divorțuri și blestem! Și cum este folosit Numele Domnului în chip ușuratic de către oamenii din valea aceasta! Poate în valea aceasta sunt cincizeci de mii sau poate două sute de mii de oameni.

Cu cinci sute sau o mie de ani în urmă, acolo nu erau decât cactuși și salcâmi sălbatici, iar lupii din prerie alergau în vale scaldându-se și jucându-se pe nisipul de pe malul râului.” Așa a creat-o Dumnezeu, dar ce a făcut omul cu ea?

El a umplut pământul de murdărie. Străzile sunt pline de lucruri scârboase; râurile și canalele sunt poluate cu murdărie și infectate! Este indicat să nu bei apă din ele pentru că ați putea primi orice. Vedeți? Dar nu numai aici este așa, ci toată lumea, tot pământul este poluat. Dumnezeule, ai milă!

Toată lumea este în durerile nașterii așa cum a spus Isaia. Care este motivul? Ea încearcă să nască o lume nouă pentru Mileniu, unde toți... Încearcă să nască o lume nouă, pentru un popor nou care nu va păcătui și nu o va polua. Acesta este adevărul. Lumea este în dureri. Acesta este motivul pentru care suntem și noi în dureri, ca Hristos să producă Mireasa. Totul suspină și geme în durere. Vedeți, este pe cale să se întâmple ceva.

Și această a șasea Plagă o lasă să se ducă. Frate, pământul se cutremură și se despică făcând loc vulcanilor care vor erupe curățind totul. Pământul va fi înnoit. Lava va țâșni din centrul pământului și va acoperi totul.

Eu vă spun că într-o dimineață când Isus se întoarce pe pământ cu Mireasa Sa, aici va fi un paradis al lui Dumnezeu. Oh, Doamne! Biruitorii Lui se vor plimba pe aici alături de prieteni și de cei dragi ai Lui! Imnurile unei oștiri Îngerești, vor umple văzduhul.

„Oh, ai făcut binele, slujitorul Meu bun și credincios! Intră în bucuria Domnului Tău, în bucuria care ți-a fost pregătită mai înainte ca Eva să târască totul în păcat.” Amin. Da.

Pecetea a șasea urmează să facă ceva. Da, domnilor. Lumea întregă suspină și geme pentru epoca Mileniului!

Lumea de acum este plină de murdărie; este așa cum v-am spus nu demult când am vorbit despre tema: „Lumea falimentează din nou!” Acesta este adevărul. Lumea se destramă pentru că totul trebuie să cadă. Da, domnule.

Priviți structura ei! Dați-mi voie să vă arăt motivul pentru care se va destrăma lumea. Pământul a fost slăbit prin faptul că oamenii au scos din el fierul și toate celelalte minereuri ca să le utilizeze în industria războiului și pentru alte nevoi. În partea aceasta a lumii nu a fost niciodată un cutremur până acum câteva zile, la St. Louis. Pământul a fost slăbit din cauza extracțiilor făcute de om. Vedeți?

Sistemul politic este atât de corupt încât este foarte greu să mai găsești un om cinstit în rândurile politicianilor. Morala a căzut atât de mult încât aproape nu mai există. În ce privește religia, mâncată de cancer. Da, domnilor.

Timpul deschiderii Peceteii a șasea este foarte aproape, iar când va avea loc aceasta, oh, Doamne, totul se sfârșește. Mireasa s-a dus deja înainte... În timp ce se petrece aceasta, Împărăteasa este deja plecată să-și ia locul deoarece este căsătorită cu Împăratul ei. Atunci este pecetluită rămășița lui Israel și pregătită pentru plecare, iar natura cedează. Oh, ce timp!

Observați ultimul verset din Pecetea a Șasea deschisă. Ce se va întâmpla cu toți aceia care au râs la auzirea Cuvântului legitimat al Dumnezeuului celui viu? Cei doi profeți au stat acolo și au înfăptuit minuni, au închis cerul și toate celelalte lucruri. Vedeți, „*Ei au strigat să-i ascundă stâncile și munții,*” vedeți, să-i ascundă de

Cuvântul de care au râs, pentru că L-au văzut că vine. „*Ascunde-ne de mânia Mielului.*” El este Cuvântul. Vedeți? Ei au râs de Cuvânt, de Cuvântul întrupat. Și-au bătut joc de El; au râs și și-au bătut joc de ei. Și Cuvântul întrupat a coborât jos!

De ce nu s-au pocăit ei? Nu au putut. Era prea târziu. Dar știau ce pedeapsă îi așteaptă pentru că au auzit vorbindu-se mai dinainte despre ea. Ei au stat în adunări ca aceasta și au auzit vorbindu-se despre aceste lucruri. Da, ei au știut că lucrurile care le stau în față sunt împlinirea profețiilor. Ei au refuzat și au disprețuit harul, de aceea le-a rămas numai judecata. Gândiți-vă la aceasta! Când refuzați mila, nu mai rămâne decât judecată.

Acolo erau ei, nu aveau nici un loc unde să se ascundă, așa că au strigat la stânci și munți: „*Cădeți peste noi și ascundeți-ne de mânia Mielului.*” Ei au încercat să se pocăiască, dar Mielul și-a luat deja proprietatea de pe pământ, așa că totul va fi prea târziu.

Frați și surori, bunătatea și harul lui Dumnezeu sunt încă la dispoziția oamenilor. Israelul este orbit de aproape două mii de ani ca să primim noi șansa să ne pocăim. Ați primit acest har sau l-ați refuzat? L-ați neglijat? Cine sunteți voi? De unde veniți și încotro mergeți? Voi nu puteți să-l întrebați pe doctorul vostru cu privire la problema aceasta. Nu puteți primi răspunsul de la nimeni din lumea aceasta. Nu există nici o carte în care să puteți găsi răspuns la întrebarea: „Cine sunteți, de unde veniți și încotro mergeți?” afară de această Carte.

Voi știți și vedeți încotro vă îndreptați dacă nu aveți Sângele Mielului să acționeze în locul vostru. Dumnezeu a făcut totul pentru noi, așa că noi putem face un singur lucru, să acceptăm ceea ce a făcut El pentru noi. Aceasta este tot ce ne-a cerut El să facem.

Dacă merg mai departe, va trebui să vin drept în plaga aceea. Dar nu pot s-o fac, nu pot să merg mai departe pentru că aici jos am făcută o cruce, „Oprește-te aici!” Să ne plecăm capetele pentru o clipă.

Prieteni, dacă nu ați primit încă dragostea lui Dumnezeu, dacă nu ați acceptat încă harul Lui, grăbiți-vă s-o faceți pentru că altfel va trebui să suferiți judecățile și mânia Lui.

În seara aceasta, voi sunteți puși în același loc în care erau Adam și Eva în grădina Eden. Voi aveți dreptul și libertatea să alegeți singuri ceea ce doriți. Puteți alege Pomul Vieții sau să cădeți în judecată. Dacă sunteți suficient de lucizi în toată mintea voastră, destul de sănătoși ca să vă ridicați și să acceptați aceasta, de ce nu vă ridicați în picioare în semn că îl primiți?

Sunt printre noi oameni care nu au făcut încă lucrul acesta? Dacă da, ridicați-vă mâinile și spuneți simplu în inima voastră: „Frate Branham, roagă-te și pentru mine pentru că vreau să Îl primesc ca să nu vină judecata Lui peste mine!” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Gândiți-vă că ceea ce vă spun nu sunt ideile sau gândurile mele, departe de mine așa ceva, iar Dumnezeu știe aceasta.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară vreau să vă arăt o taină care s-a petrecut tot timpul în mijlocul nostru în timpul adunării. Mă îndoiesc că ați văzut ceea ce s-a întâmplat. Este Ceva care a stat în fiecare seară chiar aici înaintea voastră, și eu am așteptat tot timpul ca cineva să îmi spună: „Eu îl văd!” Vedeți?

Vă rog să nu nesocotiți ceea ce ați auzit pentru că vă spun: dacă cineva dintre voi nu este încă creștin, dacă nu este sub Sânge, dacă nu este încă născut din nou, umplut cu Duhul Sfânt, dacă nu a făcut niciodată o mărturisire publică despre Isus Hristos, botezându-se în Numele Lui ca să mărturisească moartea, înmormântarea și învierea Lui, apa este pregătită ca s-o facă acum. Hainele pentru botez sunt pregătite, iar Hristos stă cu mâinile întinse să vă primească.

Gândiți-vă că s-ar putea ca peste o oră să nu vi se mai ofere acest har. Poate pierzi

ultima șansă oferită și atunci El nu îți va mai atinge niciodată inima. Dacă ai ocazia și poți să Îl primești, de ce nu faci aceasta?

Știu că de obicei oamenii sunt chemați la altar. Noi facem aceasta și este corect, dar acum nu este posibil să facem aceasta pentru că suntem foarte aglomerați.

Voi știți că în timpul apostolilor toți cei ce au crezut au fost botezați. Vedeți? Există o singură condiție: să crezi din toată inima. Acesta este esențialul. Aceasta nu este o emoție, deși au și ele partea lor în aceasta lucrare. Voi știți că am spus adesea că băutul și fumatul nu sunt păcate, ci sunt atributele păcatului. Ele arată că nu crezi Cuvântul, dar dacă crezi cu adevărat în inima ta și primești Adevărul, cu tine se va întâmpla ceva și astfel vei putea depune mărturie cu privire la acest lucru. Ce va urma? Vei merge la apă și vei spune: „Vreau să-i arăt adunării, vreau să dovedesc, să mărturisesc că îmi iau locul cu Mireasa. Eu stau acum aici să fiu botezat.”

Eu știu că în seara aceasta în lume există o mulțime de femei minunate, dar doresc s-o văd pe una singură, iar aceea este soția mea. Vedeți, numai una este soția mea și numai ea merge cu mine acasă. Ea nu a fost soția mea de la început, ci a devenit în ziua în care a luat numele meu.

El vine! În lume sunt multe femei, biserici, dar El vine numai după Soția Lui. Ea poartă Numele Lui iar Dumnezeu o va lua numai pe cea care este în Hristos. Ea este chemată pe Numele Lui. *„Dumnezeu îi va aduce cu Hristos pe cei ce sunt în El.”* Cum ajungem în Hristos? *„Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup.”* (1 Corinteni 12.13).

Acum, în timp ce ne rugăm, vreau să vă rugați și voi indiferent dacă sunteți înăuntru sau afară. Mulți dintre voi sunt în camerele vecine sau chiar pe stradă și nu vă putem chema la altar, dar lăsați ca inimile voastre să fie un altar și spuneți: „Doamne Isuse, eu cred. Am stat în răcoarea nopții sau în această mare aglomerație, fără aer, și nu îmi pot permite să pierd această ocazie de a Te primi!”

Domnul știe că tot ce v-am spus este Adevărul. „*Eu nu mint*”, așa cum a spus Pavel. Vedenia aceasta, sau orice a fost ea, este adevărată. Eu am stat acolo și i-am atins pe oamenii aceia care s-au dus înainte, tot așa de real pe cât este de adevărat că stau în fața voastră. Nu pierdeți aceasta, sărmanul meu frate și soră; să nu faceți aceasta. Voi ați auzit toate aceste lucruri și ele sunt Adevărul. Eu nu pot să vi le explic mai clar de așa. Să nu pierdeți aceasta, este a voastră.

Să ne rugăm.

Doamne Isuse, în fața mea sunt o mulțime de batiste care îi reprezintă pe oamenii bolnavi, iar eu mă voi ruga cu mâinile puse peste ele, așa cum spune Biblia: „*ei au adus la Pavel batiste și șorturi ca să se atingă de ele, iar duhurile necurate ieșeau afară din oameni.*” Acolo s-au făcut semne și minuni pentru că oamenii credeau că Duhul lui Dumnezeu era în Pavel și lucra prin el.

Ei știau că el era un om ciudat, ca lucrurile pe care le vorbea despre Cuvânt. El a luat Cuvântul din biserica ebraică și l-a adus la Viață, l-a plasat în Hristos. Ei știau că Dumnezeu era în acest om pentru că vedeau semnele deosebite și puternice pe care le săvârșea. Ei știau că era slujitorul lui Dumnezeu.

Doamne, Te rog să-i onorezi pe oamenii aceștia pentru respectul lor față de Cuvântul Tău și să îl vindeci pentru Numele lui Isus. Doamne, aici sunt o mulțime de oameni care ascultă ca atunci când Petru a spus: „*Ioel a spus că în zilele din urmă vor avea loc aceste lucruri. Aceasta este aceea.*” Și ce a urmat? Trei mii de oameni au crezut și au fost botezați.

Tată, noi stăm aici prin harul Tău și nu pentru că am fi un popor deosebit (Zilele Leului, ale vițelului și ale omului au trecut), ci pentru că acesta este timpul vulturului. Aceasta este ungera acestui timp, a ceasului în care trăim; este lucrarea Duhului Sfânt pentru acest timp, ca să dovedească faptul că Isus nu este mort. El a făgăduit că va face acest lucru chiar înainte ca Luminile de seară să se stingă, înainte de a se întuneca. Noi am putut vedea cum a lucrat El în trecut. Am

văzut cum s-a coborât marele Stâlp de Foc, cum a fost fotografiat și dovedit științific. Noi știm că este același Stâlp de Foc care i-a condus pe copiii lui Israel și care a ieșit în calea lui Pavel pe drumul Damascului; același Stâlp de foc care l-a călăuzit pe Moise în pustie și același Stâlp de Foc prin care a scris cele cinci cărți de la începutul Bibliei, pentru că a fost uns cu Cuvântul.

Acest același Stâlp de Foc a venit la Pavel pe drumul Damascului și prin inspirația Lui a scris cele mai multe din cărțile Noului Testament, numite Cuvântul lui Dumnezeu.

Doamne, acum acest același Stâlp de Foc este aici prin evidența dovezii Cuvântului și prin cercetare științifică; noi Îl vedem aici descoperind Cuvântul Domnului.

Dumnezeule, fă ca oamenii să se trezească repede. Fă ca toți cei care au numele scrise în Cartea Vieții să poată vedea strălucirea Lui peste cărarea lor, așa cum a putut să Îl vadă și acea femeie păcătoasă de la fântâna Samariei. Ea l-a recunoscut repede și a știut că El era împlinirea Scripturii.

Tată, Te rog să-i ajuți pe toți cei care Te-au primit în inima lor. Ajută-i să se rupă pentru totdeauna de păcatul! Ajută-i să se ridice și să își mărturisească credința public, prin botezul în Numele lui Isus Hristos, pentru iertarea păcatelor, ca să arate că cred că păcatele lor au fost iertate de Dumnezeu și că iau asupra lor Numele lui Isus Hristos.

Tată, toarnă peste ei untdelemnul Duhului Sfânt ca să poată fi puși în slujba Domnului Dumnezeului nostru, ca să fie lucrători în aceste zile rele din urmă, fiindcă vedem că avem foarte puțin timp și că Biserica poate pleca oricând.

Mielul poate părăsi în orice clipă tronul de îndurare sau altarul de jertfă, să vină înaintea de la Tronul lui Dumnezeu unde stă Jertfa, și atunci s-a sfârșit. Atunci nu mai există nicio speranță pentru lume; totul s-a terminat. Atunci lumea va intra

Într-o spaimă îngrozitoare pentru că pământul se va cutremura și urgiile vor lovi natura, așa cum a fost la înviere.

Când învie sfinții, va avea loc același lucru ca la învierea lui Hristos. Doamne, acest lucru se poate întâmpla în orice moment, de aceea privim și așteptăm sosirea acelei zile de bucurie.

Ia-Ți copiii pe brațele Tale, Tată! Adună-Ți mielușei la sânul Tău și hrănește-i cu Cuvântul Tău până vor fi destul de maturi pentru lucrarea Ta. Ți-i încredințăm Ție, Doamne. Răspunde-ne la această rugăciune, Tată, pentru că în Marcu 11 ai spus că dacă credem, când ne rugăm, vom primi orice vom cere.

Eu Îl cred din toată inima pe Cel care a descoperit aceste lucruri de-a lungul anilor, și aceste Peceteți în această ultimă săptămână. Doamne Dumnezeule, eu cred că ceasul venirii Tale este mult mai aproape decât ne gândim.

Te rog să răspunzi la rugăciunea mea, și fie ca fiecare copil al lui Dumnezeu, care este încă departe dar este chemat de Tine, să fie mișcat... eu îi pretind pentru Împărăția lui Dumnezeu, pe baza cunoștinței că acesta este Cuvântul care a fost descoperit. Lasă să strălucească Lumina de seară, Tată, fiindcă Ți-i predau Ție, în Numele lui Isus. Amin.

Oricine crede dar nu a făcut încă o mărturisire publică despre faptul că a terminat-o cu păcatul, toți cei care doresc harul lui Dumnezeu și le-ați acceptat în Isus Hristos, pot să fie botezați. Ei sunt gata să-i boteze pe oricine vrea să fie botezat, azi, mâine, acum sau oricând ar putea fi aceasta.

Vă bucurați de Pecetea a șasea? („Amin”). Vedeți unde s-a deschis Ea acum? („Amin”). Ați crezut-o? („Amin”).

Cuvântul spune: „*Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?*” (Isaia 53.1). Vedeți? Credeți mărturia și atunci brațul Domnului este descoperit. Brațul, Cuvântul lui Dumnezeu, este descoperit.

Cu voia Domnului, mâine dimineată voi încerca să răspund la întrebările voastre. Pentru aceasta, voi petrece probabil o mare parte din restul serii în rugăciune. În ultimele trei seri m-am culcat la ora unu, iar la ora trei eram deja adâncit din nou în studiu. Vedeți? Vedeți?

Eu va trebui să răspund pentru aceasta. Acesta este adevărul. Noi am ajuns mult prea adânc în aceste lucruri așa că nu mai este loc pentru vreo nesocotință, presupunere sau o credință formală. Mai întâi, eu trebuie s-o văd, iar când o văd trebuie să fie Cuvântul, iar până acum, prin harul lui Dumnezeu ele erau desăvârșite. Eu v-am arătat toate lucrurile, de la început, și ele s-au îmbinat toate împreună.

Totul trebuie să fie „Așa vorbește Domnul”. Eu nu știu aceasta de la mine însumi, ci este Cuvântul Domnului, este „Așa vorbește Domnul”. Aici este Cuvântul, iar eu iau ceea ce mi-a dat El, le îmbin împreună și vi le arăt. Astfel, puteți vedea voi înșivă că aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Aici este Cuvântul, așa spune El. Descoperirea pe care mi-a dat-o El, este contrară cu tot ce am gândit noi vreodată; este contrară cu ce am gândit eu, pentru că nu am mers niciodată în Ea în felul acesta. Dar acum vedem că totul alunecă împreună. Ce este aceasta? Este „Așa vorbește Domnul!” Vedeți? Aceasta este exact. Acesta era un loc gol până în ceasul acesta, când Domnul vine și umple toate golurile. Astfel, voi vedeți că acolo este Domnul. Oh, eu Îl iubesc! Eu Îl iubesc din toată inima!

Vouă, celor care ați ridicat mâinile, dar nu ați putut veni la altar, vreau să vă spun că ceea ce decideți acum este o problemă personală.

Ceasul este atât de aproape încât ar trebui să dați năvală, nu să trebuiască să fiți trași. Stăruiți! Încercați să intrați! Spuneți: „Doamne, nu mă lăsa afară! Nu trece pe lângă mine! Ușa se închide, o, dacă aș putea să intru!” Vedeți?

Într-o zi, Dumnezeu va închide ușa. El a închis-o în zilele lui Noe, iar ei au bătut zadarnic. Este adevărat? („Amin”).

Amintiți-vă că Biblia spune: „În straja a șaptea.” Este adevărat? („Amin”). Unii au adormit în prima strajă, alții în a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea, a șaptea, dar în cea de-a șaptea strajă s-a auzit o strigare: „*Vine Mirele! Ieșiți afară să-L întâmpinați!*”

Atunci fecioarele adormite au zis: „O, aș vrea să am și eu puțin din Uleiul acela!” dar Mireasa a răspuns: „Eu am luat numai cât să îmi ajungă mie. Dacă îl vrei, du-te și roagă-te pentru El.” Puteți vedea fecioara adormită acum? Priviți-i pe episcopali, prezbiterieni, pe luterani și pe toți ceilalți care încearcă. Care este problema cu ei? În loc să alerge să primească Duhul Sfânt, ei încearcă să vorbească în limbi.

O mulțime dintre ei vorbesc în limbi, dar le este rușine să vină în biserica aceasta ca să se facă rugăciune pentru ei. Ar vrea să mă duc la casele lor și acolo să mă rog pentru ei. Aceasta numiți voi Duhul Sfânt? Aceasta este vorbirea în limbi, nu Duhul Sfânt. Înțelegeți?

Voi știți că eu cred că Duhul Sfânt vorbește în limbi, dar există și o imitație a lucrării adevărate a Duhului. Da, domnilor. Roadele Duhului aduc dovada botezului cu Duhul Sfânt, așa cum roadele unui copac dovedesc ce fel de pom este. Vedeți, nu scoarța, ci rodul!

Ei vor veni în ultimul ceas și vor spune: „Eu cred că L-am primit!” sau: „Cred că îl am! Da, noi îl vom primi!”

Mai bine nu spun aceasta, pentru că ar putea cauza o confuzie. Zilele trecute când am spus cu va veni Răpirea... Dacă ziceți că veți lua aceasta, este în ordine. („Amin”). Vegheați! Vegheați! În ordine, aceasta depinde de voi.

Vedeți, când fecioara adormită, care crede că s-a rugat, vrea să vină înapoi, Mireasa este deja dusă. Ea a plecat, ca un hoț în noapte, iar adormita nu a știut nimic. Atunci au început să bată în uși. Și ce s-a întâmplat? Ce a avut loc? Au fost aruncați în perioada Necazului, despre care Biblia spune: *„acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”* Este adevărat?

Frate și soră, eu nu știu când va fi aceasta, dar aș putea fi aici... Acesta este gândul meu. Vedeți? De aceea, în fiecare zi încerc să umblu cât pot de curat.

Astăzi s-a întâmplat ceva extraordinar, ceva ce mi-a tăiat respirația... El a stat acolo, Lumina aceea micuță a fost prezentă chiar acolo. Eu știu că acesta este Adevărul.

Când am primit descoperirea a ceea ce trebuia să spun, am ieșit afară din cameră, am umblat în sus și-n jos și m-am gândit: „O, Dumnezeule, nu pot spune aceste lucruri! Pur și simplu nu pot!” Apoi mi-am zis: „Ce să fac? Să mă duc la pescuit sau să fac altceva? Oh, nu voi putea spune asemenea lucruri!”

Astfel, noi avem un timp bun, nu-i așa? Slavă Domnului! Amin. Inima mea este plină de bucurie și fericire pentru că trăim într-un timp atât de puternic. Dar când mă gândesc la lumea aceasta, la milioanele de oameni pierduți, umbriți de negură, înșelați, inima mea sângerează. Ce poți face? Poți simți cum Duhul Sfânt strigă în inima ta. El suspină la fel cum a suspinat în inima Domnului nostru atunci când a privit spre Ierusalim, spre poporul Său și a zis: *„Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să te adun cum își adună cloșca puii, dar tu nu ai vrut.”* (Matei 23.37).

Îl simți pe Duhul Sfânt cum spune: *„De câte ori am vrut să vă adun, dar voi n-ați*

vrut?" Vedeți?

Prieteni, noi stăm în fața a ceva. Orice este aceasta, numai Dumnezeu știe. Niciun om nu știe când va avea loc, este un secret, dar Isus a spus: „*Când veți vedea aceste lucruri...*” Noi am comparat Pecetea a șasea cu Matei 24, unde El a spus: „*Când veți vedea aceste lucruri, să știți că timpul este aproape.*” Priviți versetele 31-33:

„*El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbițele răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi...*” Este adevărat? Iar mai departe scrie: „*Învățați de la smochin...*”

Vedeți? El s-a oprit la Pecetea a șasea, nu a mers mai departe, nu a spus nimic despre Pecetea a șaptea. A vorbit prima Pecete, a doua, a treia a Patra, a cincea și a șasea, dar nu a spus nimic despre Pecetea a șaptea.

Următorul lucru pe care L-a spus, a fost: „*Acum învățați o pildă...*” Vedeți? Din acest loc El începe cu pilda, și a zis: „*Aceste lucruri vor fi.*”

După ce a răspuns la întrebările ucenicilor Săi, „*Care vor fi... aceste semne? Și care va fi semnul Venirii Tale? Care va fi semnul despre sfârșitul lumii?*”, El a început să vorbească în pilde.

Pecetea a șasea era sfârșitul lumii. „*Când a fost deschisă Pecetea a șaptea, îngerul a ridicat mâna spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că nu va mai fi timp.*”

Și iată-ne aici, chiar la ușă. Oh, eu tremur! Ce trebuie să fac, Doamne? Ce altceva pot să fac?” Vedeți? Și mă gândesc că am văzut locul acela și pe oamenii aceia scumpi! Am stat acolo, privind la mine însumi, și mă gândeam: „O, Dumnezeule, păi, nu pot pierde aceasta! Ar trebui să-i împing. Ar trebui să mă întind jos în

audiență, să-i prind și să-i împing.” Dar nu poți face aceasta.

„Niciun om nu poate veni dacă nu-l atrage Tatăl Meu.” Totuși, aici este o consolare: *„Toți care Mi i-a dat Tatăl vor veni.”*

Restul, depind de organizațiile lor. Vedeți? Diavolul *„i-a amăgit pe toți locuitorii pământului al căror nume nu a fost scris în Cartea Vieții Mielului junghiat înainte de întemeierea lumii.”* Oh, Doamne! Acesta este un lucru trist.

Singurul lucru pe care îl puteți face, este să stați drept cu Cuvântul Său și să fiți atenți la tot ce spune El, și apoi faceți aceea. Vedeți? Orice zice El să faceți, să faceți întocmai.

Indiferent ce spune altcineva, rămâneți cu Cuvântul! Voi nu vă dați seama ce încordare este! Acum vreau să vă spun ceva despre aceasta. Cred că benzile sunt oprite. Mulți oameni îmi spun: „Frate Branham, cu o asemenea slujbă...” Eu trebuie să veghez, pentru că unii oameni iau numai anumite fragmente de pe benzi, apoi spun: „Frate Branham, am dori să avem o slujbă...” Voi nu știți ce spuneți. Frați și surori, voi nu știți ce răspundere este. Oh, Doamne! Nu știți ce răspundere te apasă când ai oameni care atârnă de ceea ce spui! Nu uitați că dacă le spui ceva greșit, Dumnezeu le va cere sângele din mâinile tale. Gândiți-vă la aceasta. Este un lucru grozav.

Fiți iubitori. Iubiți-L pe Isus din toată inima! Fiți smeriți și simpli! Nu încercați niciodată să născociți ceva, ci fiți simpli înaintea lui Dumnezeu, deoarece dacă faceți aceasta vă îndepărtați tot mai mult de El. Vedeți? Doar credeți-L. Voi întrebați: „Când va veni El?”

Dacă vine astăzi, este bine, și la fel dacă o va face peste douăzeci de ani. Eu Îl voi urma în felul în care Îl urmez acum.

Doamne, dacă vrei să mă folosești undeva, iată-mă, sunt aici! Eu nu știu dacă venirea Ta va fi peste o sută de ani, sau dacă stră-stră-strănepoții mei vor trăi atunci, însă Te rog să îmi îngădui să Te urmez astăzi. Știu că dacă voi trece din viața aceasta, voi învia din nou în ziua aceea, exact același, ca și cum aș fi ațipit pentru puțin timp.

Împărăția lui Dumnezeu vine jos, locul acela glorios în care cei bătrâni vor fi tineri și îmbrăcați în haine albe. Bărbații și femeile s-au schimbat, așa că acolo vor fi numai bărbați tineri și femei frumoase, care nu vor îmbătrâni niciodată, care nu vor mai păcătui niciodată și care nu vor mai avea ură, invidie sau alte lucruri de felul acesta. Oh, Doamne!

Mai am cam trei sau patru minute și cred că benzile sunt oprite, așa că vreau să vorbesc cu voi. Sunteți de acord? („Amin”). Aceasta este ceva personal. Pentru că mâine seară va fi prea puternic, aș vrea să vă spun ceea ce am pe inimă.

Voi știți că eu am o soție pe care o iubesc nespus de mult. Mă refer la Meda. Eu nu am vrut să mă căsătoresc cu ea din cauza iubirii pe care o purtam primei mele soții. Și nici nu o făceam dacă nu mi-ar fi spus Domnul. Voi cunoașteți desigur povestea căsătoriei mele cu ea, cum ea a stat în rugăciune și cum m-am rugat și eu, iar Domnul mi-a spus exact tot ce trebuie să fac: „Du-te și căsătorește-te cu ea”, era timpul s-o fac. Ea este o soție iubitoare iar în seara aceasta se roagă pentru mine. Acasă este ora opt și sunt sigur că ea se roagă pentru mine.

Acum observați. Într-o zi, ea mi-a zis:

„Bill, aș vrea să te întreb ceva cu privire la cer.”

„Da, te ascult, Meda.”

„Tu știi că te iubesc.”

„Da”, am răspuns eu.

„Tu știi că și Hope te-a iubit la fel de mult.”

„Da.”

Aceasta s-a întâmplat chiar după ce am fost acolo sus.

„Nu cred că aș fi geloasă, dar era și Hope? Când ajungem în cer... Știi, tu ai spus că ai văzut-o acolo.”

„Da, ea era acolo, am văzut-o de două ori. Este acolo și mă așteaptă. Acolo este și Sharon.” Eu le-am văzut pe amândouă așa cum vă văd pe voi.

„Bine, dar atunci care dintre noi două va fi soția ta când vom ajunge acolo?”

„Amândouă și nici una”, am răspuns, „deși veți fi amândouă.”

„Nu pot înțelege.”

„Iubito, stai jos și lasă-mă să-ți explic. Eu știu că mă iubești, așa cum și tu știi că eu te iubesc pe tine și te prețuiesc. Dacă, de exemplu, m-aș îmbrăca și aș pleca în oraș iar acolo ar veni la mine o fată frumoasă, care m-ar cuprinde în brațe și mi-ar spune: „Oh, frate Branham, ce mult te iubesc!” ți-ar plăcea?”

„Nu, nu cred că mi-ar plăcea”, a răspuns ea.

„Acum aş vrea să te întreb altceva: Pe cine iubeşti tu mai mult? Dacă ar trebui să alegi între mine şi Domnul Isus, ce ai alege?” Aceasta era doar o discuţie în familie.

„Pe Domnul Isus”, a răspuns ea, după care a adăugat: „O, Bill, tu ştii cât de mult te iubesc, dar dacă ar trebui să aleg între El şi tine, aş renunţa la tine.”

„Îţi mulţumesc, iubito. Mă bucur că te aud vorbind aşa. Dar cum ar fi dacă tânăra aceea frumoasă, despre care ți-am spus, ar merge la Domnul Isus, l s-ar arunca în braţe şi i-ar spune: „O, Isuse, ce mult Te iubesc!” Te-ar deranja aceasta?”

„Nu, aceasta m-ar bucura” a răspuns ea.

Vedeţi? Aici este deosebirea. Da, aceasta este diferenţa între dragostea firească „phileo” şi dragostea dumnezeiască „agapae”. Aceasta este dragostea cea mai înaltă. Vedeţi? Acolo nu vor mai fi soţi şi soţii care să crească copiii, toate acestea vor fi trecute. Acolo nu va mai fi sex feminin şi masculin. Vedeţi, acolo nu mai există nimic din toate acestea. Vedeţi, acolo nu mai sunt glande sexuale. Nu, domnule. Sexul există numai aici ca să populăm pământul, dar acolo nu va mai fi nevoie de el. Acolo nu va fi nici glandă masculină nici feminină. Nu.

Acolo vom fi în statura lui Dumnezeu. Corect. Acolo vom fi într-adevăr reali. Acolo va fi numai dragostea adevărată „agapae”, căci „fileo” va dispărea. Vedeţi? Soţia nu va mai fi decât ceva drăgălaş şi este a ta... Voi aparţineţi unul altuia, dar acolo nu va mai exista un lucru ca... Acolo nu va mai exista phileo. Vedeţi, acolo nu va mai fi gelozie pentru că nu va mai fi nimic care s-o provoace. Ea nu va mai exista acolo. În Împărăţia lui Dumnezeu vor fi numai femei drăguţe şi bărbaţi tineri. Atunci ea mi-a spus:

„Acum înțeles, Bill.

„Da.”

Acum vreau să vă mai relatez o mică întâmplare. Este vorba de un vis. L-am spus câtorva frați dar este pentru prima dată când îl spun în public.

Cam la o lună după discuția avută cu Meda am visat timpul răsplătirii, nu pe cel al judecății.

Biserica (vreau să spun Mireasa) nu va merge la judecată, iar eu am fost dus la împărțirea cununilor. Acolo era un Tron mare iar Isus și Îngerul cu evidența stăteau acolo. Am văzut o scară de trepte din fildeș care a venit jos; cobora în cerc și s-a așezat în așa fel încât toată oștirea aceasta mare care stătea acolo să poată vedea ce se întâmplă.

Eu stăteam în spate, la margine, fără să mă gândesc că trebuie să urc acele trepte. Cum stăteam acolo, am observat că Îngerul cu evidența a chemat un anumit nume; un nume pe care îl știam, iar când am privit spre el am văzut că fratele sau sora au pășit acolo, iar Îngerul cu evidența stătea lângă Hristos și privea (ceea ce vă spun acum este un vis).

Numele lor erau scrise în Cartea Vieții, iar El îi privea și le spunea: *„Bine ai făcut slujitorul Meu bun și credincios! Intră în bucuria Mea.”* Când am privit spre locul unde mergeau ei, am văzut o Lume nouă și plină de bucurii. El le spunea: *„Intră în bucuria Domnului tău, pe care a pregătit-o pentru tine încă înainte de întemeierea lumii.”* Vedeți?

Oh, mă gândeam... Ei mergeau pe acolo, se întâlneau unii cu alții bucurându-se și mergeau împreună peste munți și locuri mărețe!

Mă gândeam: „Oh, nu este minunat lucrul acesta? Glorie! Aleluia!”, și săream în sus și-n jos.

Apoi am auzit chemat un alt nume și m-am gândit: „Oh, pe acesta îl cunosc!” El s-a urcat pe trepte, iar Glasul a spus: „Intră în bucuriile Domnului, bunul Meu...” „Oh, slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu!”

De exemplu, să zicem că ei ar spune: „Orman Neville”.

„O, acela-i bătrânul frate Neville! Iată-l acolo!” Vedeți? El vine afară din mulțime și merge sus în timp ce El zice: „Intră în bucuria Domnului tău, care ți-a fost pregătită înainte de întemeierea lumii! Intră înăuntru!” Și bătrânul frate Neville se schimbă și merge înăuntru, chiuind și strigând.

Băiete, eu strigam și ziceam: „Glorie lui Dumnezeu!” Stăteam singur și aveam un timp minunat, privindu-i pe frații mei cum merg înăuntru.

Îngerul cu evidența a spus: „William Branham!”

Eu nu m-am gândit niciodată că va trebui să pășesc pe aceea, așa că m-a cuprins frica. „Oh, Doamne!”, mi-am zis, „Trebuie să fac aceasta?” Totuși m-am dus și eu sus, la acea treaptă, în timp ce toți mă băteau pe umăr și ziceau: „Bună, frate Branham, Dumnezeu să te binecuvânteze!” Toți mă băteau cu mâna pe umăr în timp ce treceam prin mijlocul unei mari mulțimi de oameni: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate! Dumnezeu să te binecuvânteze, frate!” Și eu mergeam mai departe, spunând: „Vă mulțumesc! Vă mulțumesc!” Parcă ieșeam dintr-o adunare sau ceva, știți voi.

Trebuia să urc acele mari trepte de fildeș.

Eu am început să pășesc în sus, iar când am făcut primul pas, m-am oprit și m-am gândit... Am privit la fața Lui și mi-am zis: „Vreau să Îl privesc mai bine!” Apoi m-am oprit.

Stăteam cu mâinile așa și deodată am simțit că mă cuprinde cineva de braț. Când m-am întors să văd cine este, am văzut-o pe Hope cu ochii și părul ei negru, care îi aluneca frumos pe spate. Purta o haină albă și mă privea. Am zis: „Hope!”

Atunci am simțit o atingere la celălalt braț, iar când m-am întors am văzut-o pe Meda cu ochii ei negri și cu părul negru atârând pe umeri, îmbrăcată într-o haină albă. Și am zis: „Meda!”

Ele s-au uitat una la alta, în felul acesta, iar eu le-am îmbrățișat și am plecat să mergem Acasă.

Imediat după aceea m-am trezit. Oh, m-am trezit! M-am ridicat, m-am așezat pe un scaun și am plâns. Mă gândeam: „O, Dumnezeule, nădejdea mea este că va fi chiar așa! Amândouă au fost soțiile mele pe acest pământ, au adus copii și m-au iubit, de aceea cred că într-o zi vom păși împreună în Lumea nouă, oh, Doamne, unde totul va fi desăvârșit.

Oh, va fi minunat! Să nu pierdeți ocazia aceasta! Faceți tot ce trebuie făcut pentru că Dumnezeu se va îngriji de restul!

„Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi

Și a plătit mântuirea mea,

Pe Calvar...”

Să mai cântăm încă o dată, din toată inima. Ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu și cântați din toată inima:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi

Și a plătit mântuirea mea,

Pe Calvar...”

(Fratele Branham părăsește platforma ca să se roage pentru o femeie bolnavă, în timp ce adunarea cântă încă o dată, Eu Îl iubesc).

... Îl iubesc

Pentru că El m-a iubit mai întâi.

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Ea nu a nădăduit că va trăi până la sfârșitul serviciului, iar acum stă cu ambele mâini ridicate și Îl slăvește pe Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care nu m-

am grăbit să închei. În timp ce vă povesteam despre Meda, am văzut cum Lumina se plimba pe deasupra adunării iar după aceea s-a oprit deasupra ei. Atunci mi-am zis: „Acum este momentul!”

Oh, nu este minunat? (Adunarea se bucură).

Eu Îl iubesc, Eu Îl iubesc,

Că-ntâi El m-a iubit

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Gândiți-vă din toată inima numai la mila și bunătatea Lui (Fratele Branham fredonează „Eu Îl iubesc”)...

Eu Îl iubesc (Amin!)... El m-a iubit...

Vedeți cât de bine se simte acum? (Amin)... Du-te și fii bine. Amin! Harul lui Dumnezeu a venit peste tine să te facă bine. Amin. ... pe lemnul Calvarului. Oh, glorie lui Dumnezeu! Eu Îl iubesc,... În ordine, păstorul vostru.

(Cineva zice: „Frate Branham, mâine începe la nouă treizeci?”). Nouă, la nouă treizeci. Ora nouă, pe undeva pe acolo. („După micul dejun? Ora nouă?”). Voi începeți la nouă. Eu voi începe la nouă treizeci.

- Amin -